П'ЯТНИЦЯ, 8 КВІТНЯ 2005 РОКУ. № 64 (3564)

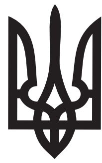

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

"КОПАНКИ" — ЦЕ ЗНАК ПРОТЕСТУ ПРОТИ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ВУГІЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

■ ДО УВАГИ УРЯДУ

Донбаські "копанки" породила горезвісна реструктуризація вугільної галузі. Щоб прогодувати свої родини, викинутим на вулицю шахтарям не залишалося нічого іншого, як видобувати вугілля самим. Технологія такого видобутку дуже примітивна: за допомогою відбійних молотків, а то й дідівського обушка, шахтарі "вигризали" шари, що виходять на поверхню. Кількість вугілля, видобутого в "копанках", спочатку рахували відрами, потім тоннами, тепер — вагонами. З дуже примітивних кустарних виробництв окремі з них згодом перетворилися на справжні приватні шахти, що оснащені могутньою технікою і мають по кілька десятків робітників.

(Закінчення на 10—11-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (Фото з архіву. 30 жовтня 2003 р.).

6 квітня 2005 р. Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

На Донеччині близько трьох тисяч працівників підприємства "Макіїввугілля" провели акцію протесту на площі біля Макіївського міськвиконкому і адмінбудинку підприємства. Шахтарі вимагають припинити непродумані дії з реформування галузі і ліквідувати створені вугільні компанії.

Кожному потрібен свій ЄЕП

Київ наполягатиме на перегляді базової угоди із формування єдиного економічного простору

Сьогодні в російській столиці відбудеться чергове засідання Групи високого рівня із формування єдиного економічного простору (ЄЕП). Київ на переговорах "четвірки" тепер представляє Міністр економіки і з питань європейської інтеграції Сергій Терьохін, який прилетів до Москви напередодні для участі в присвяченому цій темі інтеграційному форумі.

Фактично політики, бізнесмени і незалежні експерти продемонстрували різне розуміння того, що таке ЄЕП і з чим його їдять. В українському меню було обіцяно зміни, але, як і колись, першою й основною стравою запропоновано зону вільної торгівлі.

(Закінчення на 5-й стор.).

Візит в Україну представника Куби перервано на знак протесту

Кубинська сторона направила ноту протесту на адресу Міністерства закордонних справ України, **повідомляє Укрінформ.** Про це заявив учора на прес-конференції спеціальний представник уряду Республіки Куба, заступник міністра закордонних справ Куби Еумеліо Кабальеро, котрий перебував з візитом в Україні.

За його словами, приводом для цього стало підписання президентами України і США Віктором Ющенком і Джорджем Бушем спільної заяви, в якій вони зобов'язуються, зокрема, "сприяти просуванню свободи в таких країнах, як Куба і Білорусь". Заяву було підписано 5 квітня в рамках візиту Президента України до США.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ НОВИНИ

Інсулінова криза

Головний лікар Лисичанська Геннадій Старченко б'є на сполох: забезпечити ліками майже 400 мешканців мало Міністерство охорони здоров'я, однак централізовані закупівлі раптово припинилися, і терміни постачань інсуліну невідомі. Свої дії Міністерство охорони здоров'я мотивує непрозорістю раніше проведеного тендера. А поки що виконком міської ради і міська комісія з техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій Лисичанська прийняли рішення надати 30 тис. грн. на придбання потрібних ліків, **передає наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

***

Громадська організація "Українська діабетична спілка" звернулася на київський завод "Індар" і з'ясувала, що підприємство готове негайно почати постачання препаратів, але для цього потрібна згода Міністерства охорони здоров'я. У держбюджеті-2005 кошти на закупівлю інсуліну передбачено в повному обсязі.

Змотуйте вудочки

На Закарпатті триває двомісячник охорони нерестової риби. На цей період заборонено будь-яку господарську діяльність у зарибнених місцях, миття транспорту тощо. Перевагу мають лише члени Товариства мисливців та рибалок, і то в місцях, дозволених для спортивного рибальства. Однак ловити дозволено тільки однією вудкою з одним гачком чи спінінгом, з берега, а не з човна, **повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

Голова Пенсійного фонду Борис ЗАЙЧУК заявив, що з 8 квітня почнуть проводити доплати до пенсій за січень, у травні — за лютий, у червні — за березень

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Під пильний контроль

Ранкове і денне засідання 7 квітня

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ранок у парламенті розпочався із блокування трибуни. У такий спосіб представники фракції СДПУ(о) і "Регіони України" висловлювали свою стурбованість у зв'язку із затриманням голови Донецької обласної ради Бориса Колесникова. Прибічники Б. Колесникова стверджували, що відбувається політичне переслідування тих, хто на минулих президентських виборах підтримував кандидатуру Віктора Януковича. А представники провладних фракцій казали, що це ніякі не репресії, а боротьба з бандитизмом і корупцією.

(Закінчення на 2-й стор.).

Світ прощається з Іваном Павлом II

Сьогодні у Ватикані проходить церемонія поховання Папи Римського Івана Павла II. З усіх куточків світу до Апостольської столиці з'їхалося майже п'ять мільйонів прочан. Римська влада звернулася до прибулих з проханням не намагатися пройти до центральної частини міста через неможливість вмістити таку велику кількість людей. Представники служб безпеки закликають віруючих дивитися церемонію на спеціальних моніторах. У місті готуються до масштабних заходів безпеки. Адже на похорон Папи прибудуть більш як двісті світових лідерів. Українську делегацію очолюватиме Президент Віктор Ющенко.

■ ПЕРЕМОЖЦІ

Ваші очі неможливо забути

Василь Набоченко у 16 з половиною років пішов на фронт із шкільними навичками розбирати і складати кулемет із зав'язаними очима. Має чотири бойові ордени і чотири бойові медалі. Кожне із шести поранень супроводжували Ангел-хранитель і лікарі.

Щоб здобути вищу освіту, інвалідові третьої групи довелося піти на хитрість: відправив на медогляд свого друга. Василь Павлович завершив трудову кар'єру начальником пасажирської служби Львівської залізниці. Уся його родина теж залізничники.

Найдорожча винагорода для нього — добра пам'ять. Через двадцять років після війни випадково зустрівся із полковником з Угорщини. Той упізнав колишнього командира роти, який 1944 року на станції під Будапештом частував змучених угорських солдат вином.

— Ваші очі неможливо забути...

Замість військового параду Василь Павлович вважає, що варто показати по телебаченню історичний парад Перемоги, "щоб ми могли подивитися у очі тим людям".

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Фото автора.

Столичні правоохоронці розкрили вбивство колишнього начальника Азовського морського пароплавства Анатолія Бандури. Затримано чотирьох осіб, серед яких — виконавці й організатори злочину

Колишній перший заступник голови СБУ Володимир Сацюк заявляє, що версія отруєння Віктора Ющенка на його дачі у вересні 2004 року є сфабрикованою проти нього акцією

Візит в Україну представника Куби перервано на знак протесту

(Початок на 1-й стор.).

«Ми докладно вивчили цю інформацію і переконалися, що зовнішні та внутрішні сили, які працюють на шкоду дружнім відносинам України і Куби, домоглися, щоб Віктор Ющенко підписав цю заяву, що на Кубі сприйняли як зрадництво», — сказав Еумеліо Кабальеро. Водночас він підкреслив, що незважаючи на цей конфлікт, кубинська сторона «робитиме все, щоб дружні відносини між українським і кубинським народами продовжувалися і зміцнювалися». Спецпредставник кубинського уряду також повідомив, що Куба має намір і надалі продовжувати програму «Діти Чорнобиля».

У зв'язку з ситуацією, що склалася, кубинський дипломат перервав свій візит в Україну. У Посольстві Куби в Україні також неофіційно повідомили журналістам про смерть від інфаркту Надзвичайного і Повноважного Посла України на Кубі Віктора Пащука. На момент, коли верстався номер, у прес-службі МЗС України підтвердили цей факт. Неофіційно там просили не пов'язувати смерть посла зі скандалом.

■ **У КОМІТЕТАХ ВР**

Миротворці мають становити хребет професійної армії

Потрібно оприлюднити остаточну дату виведення українських миротворців з Іраку, і це зніме багато питань, заявив на прес-конференції голова Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки та оборони Георгій Крючков. Він нагадав, що Президент України Віктор Ющенко нещодавно затвердив рішення РНБО про виведення українських миротворців з Іраку й підписав відповідний план. Однак ці документи досі не оприлюднено. В. Ющенко називав дату 15 жовтня цього року, однак можливо, що виведення українських військ із Іраку може тривати до кінця року.

Водночас перший заступник голови оборонного комітету ВР Борис Андресюк висловив думку, що саме українські миротворці, повернувшись додому, мають сформувати «хребет майбутніх професійних Збройних Сил України». За словами Б. Андресюка, глава держави дав доручення Міністерству оборони України сформувати на контрактній основі три бригади.

Керівництво профільного парламентського комітету також висловило стурбованість стосовно бюджетного фінансування армії та безпеки держави. За словами Г. Крючкова, комітет не згоден зі скороченням в оновленому державному кошторисі видатків на підготовку сил швидкого реагування, закупівлю нового озброєння і військової техніки, будівництво житла для військовослужбовців і має намір направити відповідне звернення до Президента України з проханням відновити ті цифри, які було поперваx закладено до бюджету.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Сюрпризи несистемної економіки

«Верховна Рада сьогодні завалена скаргами на новації, закладені у держбюджет-2005». Такими словами голова Комітету ВР з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Станіслав Гуренко відкрив «круглий стіл» на тему «Актуальні питання економічної політики в умовах конституційної реформи».

Загальна думка учасників «круглого столу»: на нинішньому етапі економіка позбавлена системних підходів до розв'язання еволюційних проблем. Народний депутат Володимир Демьохін у своїй доповіді конкретизував, що передусім ідеться про багатогранні аспекти інноваційного розвитку галузей народного господарства, які сформували торік і згорнули нинішнього під час переформатування бюджетного процесу. З ним погодилися всі присутні. Зокрема, зазначалося, що стан інноваційного розвитку не сприяє реструктуризації економіки. Зростання обсягу промислової продукції (2003 року — на 15,8 відсотка, 2004-го — на 12,5) відбувається на тлі падіння частки інноваційно-активних підприємств (2004-го — до 12,3 відсотка). Частка країни у світовому обсязі торгівлі високотехнологічною продукцією становить 0,1 відсотка. Інвестиції у високотехнологічні галузі є незначними (у машинобудування — 3 відсотки). Головна причина, на думку народних депутатів, полягає у невідповідності технологічної структури економіки вимогам інноваційної моделі. Якщо в розвинених країнах домінує п'ятий і давно формується шостий технологічний уклади, в Україні на 95 відсотків панують третій і четвертий, а 75 відсотків інвестицій живлять третій технологічний уклад.

Сергій МИКОЛАЄВ.

■ **ОФІЦІЙНО**

Постанова Верховної Ради України

Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України «Про «День Уряду України» у квітні 2005 року»

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести до Постанови Верховної Ради України від 13 січня 2005 року № 2332-IV «Про «День Уряду України» у квітні 2005 року» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 6, ст. 150) такі зміни:

1. У назві слово «квітні» замінити словом «липні».
2. У пункті 1 цифри і слово «12 квітня» замінити цифрою і словом «5 липня».
3. У пункті 2 цифру і слово «4 квітня» замінити цифрами і словом «24 червня».

II. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 5 квітня 2005 року.
№ 2507-IV.

Реформа: думати про людину

Лише пошук компромісу між урядом і парламентом у вирішенні аграрних питань принесе позитивний результат, який влаштує всю країну. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час зустрічі з керівниками провідних вітчизняних сільськогосподарських підприємств. Глава парламенту зазначив, що під час внесення змін до держбюджету-2005 депутати відстоювали інтереси вітчизняних сільгоспвиробників. А найближчим часом Верховна Рада розгляне законопроект щодо ставок ввізного мита на м'ясо, котрий якраз і є прикладом досягнення компромісу парламенту з урядом. У вищому законодавчому органі нині також лунають пропозиції обговорити на пленарному засіданні хід цьогорічних весняно-польових робіт, розглянути законопроект щодо ввізного мита на добрива.

Учасники зібрання висловили свої міркування стосовно досягнутої домовленості між Кабінетом Міністрів та парламентаріями щодо зменшення митних ставок на імпортне м'ясо. В. Литвин зазначив, що потрібно знайти таке компромісне рішення, яке, з одного боку, сприяло б зменшенню роздрібної ціни на м'ясо на ринку, а з другого — зберегло б вітчизняне виробництво. Особливе занепокоєння у глави парламенту викликає якість продовольчої продукції, яку завозитимуть в Україну. Адже не таємниця, що багато домішок чи консервантів, котрі використовують під час обробки імпортного м'яса, містять шкідливі для здоров'я людей речовини. Так само небезпечні й овочі та фрукти, вирощені із застосуванням трансгенних технологій. Це навіть може загрожувати генофонду держави, підкреслив В. Литвин.

Глава парламенту також обговорив із представниками регіонів України реформу адміністративно-територіального устрою. «Сьогодні не потрібна жорстка централізація, оскільки ми вже державу збудували, — сказав В. Литвин. — Питання в іншому: яка це держава, як наповнити якісним змістом внутрішнє облаштування держави». Голова Верховної Ради заявив, що федералізація держави означала б для України крок назад. «Сьогодні можна радше вести мову про принципи унітарної децентралізації країни», — вважає він. А під час проведення реформи адміністративно-територіального устрою, на думку Голови ВР, має домінувати «людиноцентризм», тобто треба наблизити всі послуги до людини. Щоб селянинові не доводилося їхати за сто кілометрів до фельдшерсько-акушерського пункту чи за якоюсь довідкою. В. Литвин підкреслив: насамперед треба виробити цілісне уявлення адмінреформи, її філософію, а вже потім впроваджувати в життя. До того ж прийняття остаточного рішення потребує не одного дня, адже йдеться про зміни до Конституції. Відтак, вважає В. Литвин, необхідно започаткувати широке обговорення реформи адміністративно-територіального устрою, провести зустріч представників регіональних еліт за участю Президента України, Голови ВР та Прем'єр-міністра. «Реформу треба розглядати комплексно, а не зводити лише до укрупнення сіл, селищ, районів, областей, — вважає глава парламенту. — Адміністративна реформа не повинна зводитися лише до скорочення органів виконавчої влади.» Ці проблеми невдовзі обговорюватимуть на Всеукраїнських зборах представників місцевого самоврядування, що відбудуться у Києві 23 квітня.

Юліана ШЕВЧУК.

Під пильний контроль

■ **ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА**

Ранкове і денне засідання 7 квітня
(Початок на 1-й стор.).

Новітні опозиціонери вимагали заслухати у Верховній Раді Генерального прокурора України Святослава Піскуна і міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, щоб із перших уст почути пояснення того, що сталося з головою Донецької облради. Голова Верховної Ради Володимир Литвин поставив на голосування цю пропозицію, і 317 голосами було вирішено заслухати інформацію Генпрокурора і міністра о 13-й годині.

Депутати проголосували за дострокове припинення повноважень народного депутата Давида Жванії, котрий нині працює на посаді міністра з надзвичайних ситуацій. Глава парламенту В. Литвин повідомив про вихід народного депутата Володимира Демьохіна із фракції «Єдина Україна».

Верховна Рада України надала згоду на призначення Президентом на посаду Голови Фонду державного майна Валентини Семенюк. За проект відповідної постанови парламенту проголосували 313 народних депутатів. За призначення В. Семенюк, котра донині очолювала Спеціальну комісію ВР з питань приватизації, не голосували лише фракції комуністів, СДПУ(о) і частково «Регіони України».

Виступаючи з парламентської трибуни, Генпрокурор Святослав Піскун повідомив, що стосовно Б. Колесникова порушено кримінальну справу за статтею 189 частина 4 за підозрою у здирництві. У рамках цієї кримінальної справи проведено обшуки в Донецьку. Б. Колесников перебуває нині у слідчому ізоляторі в Києві, і стан його здоров'я задовільний. Інша інформація щодо затримання голови Донецької облради, за словами Генпрокурора, не підлягає розголошенню в інтересах слідства. Відповідаючи на запитання депутата Левка Лук'яненка (БЮТ), чи буде притягнуто до кримінальної відповідальності винних у порушеннях під час торішніх президентських виборів, С. Піскун поінформував: Генпрокуратурою порушено 287 кримінальних справ, пов'язаних із порушенням законодавства під час президентських виборів; закінчено розслідування 160 кримінальних справ, із яких майже половину розглянуто судом. Днями, повідомив С. Піскун, до Генпрокуратури буде передано із СБУ кримінальну справу стосовно втручання у сервер ЦВК, і не виключено, що найближчим часом буде пред'явлено обвинувачення тим членам ЦВК, які брали участь у фальсифікації виборів.

7 квітня 2005 — пікетування Верховної Ради проти внесення змін до Митного тарифу України щодо ставок на м'ясну та рибну продукцію

Міністр внутрішніх справ Юрій Луценко відкинув усі звинувачення у політичному підтексті справи Б. Колесникова. Міністр заявив, що це чисто кримінальна, а не політична справа. За його словами, Б. Колесников підозрюється у вимаганні акцій, які належать іншим громадянам. «Яка політика, шановні, це — справжній бандитизм!» — заявив міністр внутрішніх справ. І запевнив, що під час затримання Б. Колесникова всі дії, вчинені правоохоронцями, чітко відповідали чинному законодавству.

Голову Донецької облради було затримано після його допиту в приміщенні Генпрокуратури — як свідка у так званій справі про сепаратизм. Ю. Луценко також наголосив, що правоохоронці ведуть боротьбу з корупцією незалежно від партійної приналежності підозрюваних у скоєнні злочинів. Скажімо, два тижні тому було затримано голову райадміністрації під час намагання дати хабара, хоча він є представником партії нової влади.

За наполяганням 272 депутатів парламент також заслухав інформацію Уповноваженого ВР з прав людини Ніни Карпачової. Вона, зокрема, зазначила, що Головне слідче управління МВС України затримало 6 квітня Бориса Колесникова, підозрюючи його у злочині, який було скоєно ще в 2002 році. Голову Донецької облради допитали як свідка, а затримали за підозру в іншому. Н. Карпачова зазначила, що до затриманого не було одразу допущено адвоката, а в протоколі про затримання немає жодної мотивувальної частини. Уповноважений з прав людини також звернула увагу на незадовільне ведення досудового слідства у багатьох інших кримінальних справах, неналежні умови перебування затриманих у слідчих ізоляторах і заявила: «Ми будували і продовжуємо будувати поліцейську країну».

Парламент лише заслухав інформацію про затримання голови Донецької облради, що не передбачало прийняття якогось рішення.

Юліана ВАЛЕРІЄВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Громада має усвідомити: потрібні зміни

Запорукою успішного реформування місцевого самоврядування є поінформованість людей про суть реформи. На цьому наголошував голова Комітету ВР з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Анатолій Матвієнко, виступаючи на X Всеукраїнських муніципальних слуханнях.

Необхідно започаткувати систему подач у ЗМІ, тобто здійснити просвітницьку місію у кожному регіоні. Відкрита публічна дискусія має стати складовою намічених змін. Водночас депутат переконаний: реалізовуючи ідеї реформування, слід ураховувати специфіку кожного окремого регіону. І лише проаналізувавши її, рухатися далі. Бо йдеться насамперед про те, як громаді отримати статус самостійної й самодостатньої. І тут, вважає депутат, потрібно проявити гнучкість. Відштовхуватися не від чисельності осіб у громаді, а від реальної потреби й спроможності. Бо у центрі реформи — людина.

Відповідаючи на запитання кореспондента «Голосу України», А. Матвієнко зазначив: на відміну від попереднього Президента й уряду нині відчувається політична воля нового керівництва держави до змін. Єдине, у чому може виникнути дискусія — темпи, публічність і черговість кроків. Розгортати її по всьому «фронту» чи відштовхуватися від базового рівня? Зважати треба і на те, що це реформа довготривала, а не одного дня. Скажімо, Польща проводила її більше 10 років, маючи значно кращі передумови. У нас ситуація дещо інша. Тому найголовніше — не збурювати ситуацію, а домогтися того, щоб реформа була прийнята й зрозуміла всім громадянам.

Депутат переконаний: темпи реформи залежатимуть від темпів зростання життєвого рівня громадян. Реформа не викликатиме супротиву, якщо разом з її провадженням покращуватимуться інфраструктура, дороги, транспортне сполучення та соціальний захист.

— Яке ваше бачення перших кроків реформи й часових меж їх проведення?

— Моя філософія проста: ми не повинні нічого руйнувати. Першим етапом маємо лише добровільно об'єднувати й укрупнювати територіальні громади. Приміром, на території району є райцентр, який практично один продукує всі послуги. Ми пропонуємо: давайте спровокуємо селища й навіть містечка, колишні райцентри з чисельністю населення трип'ять тисяч до зміцнення, щоб вони стали квазі-райцентрами. Щоб там була вся інфраструктура, більшість послуг, які надає райцентр. І спробуємо навколо них добровільно об'єднати ті сільради, які неспроможні надавати відповідний перелік послуг. Коли ми це зробимо, людині стане комфортніше. Бо, якщо вона сьогодні має їхати за 40 кілометрів до райцентру, то їй буде набагато ближче й швидше добиратися до цього квазіцентру. Не думаю, що будуть якісь проблеми й опір з цього приводу. Однак розпочинати цю програму можна не раніше 2008 року. Паралельно можна запустити мегаполіси як центри майбутнього земельного устрою. Але відразу зазначу, що й це стане можливо років через десять. Їхня необхідність насамперед у тому, що громадянин, протягом одного дня зможе доїхати до класної бібліотеки, лікаря, клініки, наукового чи студентського освітнього центру, театру тощо. Щоб кожен був у оточенні достатньо високого рівня розвитку й досягнень цивілізації. А це комунікації, дороги, системне стратегічне планування, що треба закладати вже сьогодні. Оце і є справжня мета реформи. І коли ми спокійно говоритимемо на цю тему, розмірковуватимемо разом, ми прийдемо до усвідомлення: потрібні саме такі зміни.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Депутати проти кумівства

Двадцять депутатів Брусилівської районної ради ініціювали скликання позачергової сесії з вимогою висловити недовіру главі райдержадміністрації В'ячеславу Дейнеко. Квінтесенція звинувачень — голова не прислухається до думки народних обранців, намагається призначити на керівні посади неавторитетних людей. Особливе невдоволення викликало те, що В'ячеслав Федорович вирішив призначити на посаду свого заступника, а водночас і начальника райсільгосппуправління, сина начальника передвиборного штабу «Нашої України» в районі. Серед невдоволених, які поставили свої підписи під вимогою скликати позачергову сесію, — здебільшого керівники місцевих господарств.

Сам В. Дейнеко до призначення на нову посаду очолював приватне сільгосппідприємство. На посаді голови райдержадміністрації попрацював всього два тижні. Однак після таємного голосування на позачерговій сесії депутати райради вирішили дати керівникові району шанс. Переважив аргумент, що не можна давати оцінки одразу після старту.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Боделан займатиметься партійною роботою

Колишній міський голова Одеси Руслан Боделан розглядає рішення Приморського районного суду про позбавлення його повноважень керувати містом, як законослухняний громадянин. Про це він повідомив на прес-конференції. Р. Боделан уже звернувся до Верховного Суду із заявою, де наводить переконливі, на його погляд, причини на користь того, що рішення суду має бути скасоване.

— Рішення суду завдало удару по міжнародному авторитету України, і цей факт, безперечно, буде помічений європейськими і світовими організаціями, —заявив колишній міський голова.

За його словами, керована ним міська організація Партії регіонів України перебуває в опозиції до чинної влади. Р. Боделан висловив стурбованість тим, що до нього застосовують методи політичного переслідування. Колишній міський голова також повідомив, що правоохоронні органи зараз перевіряють діяльність керованих його дітьми підприємств і він не виключає, що можуть бути виявлені «негативні факти».

— Я не облишу політичне життя, — заявив він. — Планую займатися партійною роботою.

А тим часом міський голова Одеси Едуард Гурвиць зробив перші кадрові призначення у міськвиконкомі.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

■ РЕПЛІКА

«Шкода» під голову

Критикуючи стару владу за надмірну опіку про свій комфорт, новопризначений голова Костопільської райдержадміністрації, член УНП Ярослав Білик, схоже, перейняв від неї цю рису. На останній сесії депутати Костопільської міськради, серед яких переважають однопартійці нового чиновника, проголосували за передачу Костопільській РДА (читайте — для потреб Я. Білика.) «на викуп» новенької іномарки «Шкода». Її нібито для своїх потреб придбало міське комунальне підприємство «Костопількомуненергія», хоча у такому невеличкому містечку, як Костопіль, усі здогадувались, під чиї сідниці призначається ця покупка.

Залишається лише подивуватися «апетитам» нового голови райдержадміністрації, який міг би задовольнитися і скромнішим авто, оскільки кому, як не йому, знати, що на ті десятки тисяч гривень «Костопількомуненергія» могла б залатати чимало невідкладних «дірок». Адже її фінансовий стан, зрештою, як і всієї комунальної сфери в області, складний.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Чорноморські маневри: перевірка на сумісність

Севастополь. 10 квітня у південній частині Чорного моря завершуються міжнародні навчання «Чорноморське партнерство-2005». У них беруть участь кораблі класів «фрегат», «корвет» і «тральщик» шести держав: Болгарії, Грузії, Росії, Румунії, України та Туреччини. Остання країна є щорічним організатором маневрів, які проводяться з метою поліпшення стандартів взаємосумісності між військово-морськими силами країн Чорноморського регіону, продовження взаємодії в рамках програми НАТО «Партнерство заради миру».

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Фото Володимира ВЕВДЮКА (Укрінформ).

На підтримку Бориса Колесникова

Донецька обласна організація Партії регіонів оприлюднила заяву з приводу затримання у Києві голови обласної ради і обласної організації партії Бориса КОЛЕСНИКОВА (на знімку).

«Разом із економічними санкціями проти регіону, який підтримав на виборах Віктора Януковича, нова влада перейшла до знищення його політичної еліти», — вважають автори звернення. Колишній голова обласної держадміністрації Анатолій Близнюк на прес-конференції назвав те, що сталося, політичним замовленням «для того, щоб сказати Донбасу: хлопці, бойтеся!» А. Близнюк не став коментувати інформацію про те, що голову облради затримано у зв'язку із кримінальною справою не про сепаратизм, а про здирництво. Будинок у Донецьку, де мешкає Б. Колесников, у середу був оточений групою бійців «Беркуту». Місцеві «регіонали» повідомили, що розпочинають збирання підписів мешканців області на підтримку Бориса Колесникова.

А вчора більш як півтори тисячі осіб пікетували обласну раду під гаслами «Борисе — ти правий!» та «Свободу Колесникову!». Міська організація Партії регіонів подала заявку на проведення мітингу протягом трьох днів і встановила 12 наметів. Учорашня сесія обласної ради пройшла без участі голови. Депутати відзначили, що досі не проінформовані в офіційному порядку з якого приводу затримано Бориса Колесникова. Депутати обласної ради прийняли звернення до Президента України, Генерального прокурора і Міністра внутрішніх справ. «Знаючи Бориса Колесникова як законослухняного громадянина, вимагаємо

його негайного звільнення з-під варти», — йдеться у зверненні. На думку депутатів, затримання голови обласної ради «призведе до дестабілізації в регіоні, оскільки має на меті залякати мешканців області».

Ліна КУЩ.

Мотивованих підстав для затримання не було

Про це заявила Уповноважений з прав людини Ніна КАРПАЧОВА після відвідання її представником київського ІТТ, де утримується голова Донецької обласної ради Борис Колесников.

Інкримінований йому Головним слідчим управлінням МВС України злочин — вимагання акцій ВАТ «Торговий центр «Білий лебідь», який було нібито скоєно ще у 2002 році — не потребував обрання запобіжного заходу, переконана Омбудсман. Адже він, вважає Н. Карпачова, не чинив перешкод у встановленні істини у кримінальній справі, не переховувався від слідства і суду. Крім того, у Б. Колесникова на утриманні двоє неповнолітніх дітей.

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Прокоментувати інформацію про затримання голови Донецької обласної ради Бориса Колесникова наші кореспонденти попросили народних депутатів України:

Віталій ХОМУТИННИК (фракція «Регіони України»):

— Ми бачимо в цьому політичний підтекст. Б. Колесников — голова Донецької обласної організації Партії регіонів, найчисленнішого серед усіх обласних осередків. Він — не остання фігура у сьогоднішньому опозиційному таборі. Тому розцінюємо цей крок як своєрідну політичну репресію. Для того, щоб уже зараз, за рік до парламентських виборів, показати можливі методи. І щоб опозиціонери задумалися над тим, наскільки їм вигідно перебувати в опозиції.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ (фракція Народної партії):

— Турбує те, що надходить досить суперечлива інформація з цього приводу. Спочатку йшлося про звинувачення в сепаратизмі, а потім про здирництво. Це буде, безумовно, резонансна подія. А та сторона, яка на боці Б. Колесникова, представлятиме все як приклад політично заангажованого переслідування. Найкращий варіант — прозора інформація.

Катерина САМОЙЛИК (фракція Комуністичної партії):

— Якщо його затримали за одержання хабара, то не треба було викликати до Києва, слід було затримувати на місці.

Віктор КОРОЛЬ (фракція «Наша Україна»):

— Це не справа депутатів, які намагаються нині надати тому, що сталося, політичного забарвлення і підказати правоохоронцям, як і що їм робити. Вітаю Міністерство внутрішніх справ, котре, передбачаючи саме таку ситуацію, не побоялося і продемонструвало, що всі рівні перед законом.

Юліана ШЕВЧУК, Алла БРУСИЛОВА.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 8 КВІТНЯ 2005 ■ № 64 (3564)

На шахті в Єнакієвому з-під завалу звільнено двох гірників

Помічник Ю. Кравченка полковник С. Сорока впевнений, що екс-главу МВС вбили. Кравченко свідомо пішов на смерть, щоб уберегти своїх рідних

■ У НОМЕР

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

З нагоди Всесвітнього дня здоров'я та виконуючи гуманітарну програму «Допомога на благо сердець», яку проводить очолюваний народним депутатом України Сергієм Кіроянцем благодійний фонд «Третє тисячоліття», велику групу представників творчої еліти, державних і громадських діячів, провідних фахівців та науковців медичної галузі нагороджено Почесними грамотами Київського міського голови.

На знімку: заступник голови КМДА Валерій Бідний Почесну грамоту вручає відомому письменнику Герою України Павлу Загребельному.

Оздоровниці краю чекають ветеранів

Ужгород. На Закарпатті — 12035 ветеранів Великої Вітчизняної війни, більш як 2000 з них — інваліди. Голова облдержадміністрації Віктор Балога та голова облради Микола Андрусь під час зустрічі з ветеранами й інвалідами минулої війни, котрі мешкають в Ужгороді, обговорили питання пільг для цієї категорії людей. Їх запевнили, що найближчим часом це питання буде знято з порядку денного. 200 путівок для них в оздоровниці краю придбають підприємці, ще 250 путівок закуплять за кошти соціального фонду. По 30 путівок виділить кожна райдержадміністрація.

Перших 70 путівок керівники області вже вручили ужгородським ветеранам.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Про що мовчав архів

Тернопільщина. Унікальні матеріали передано державному архіву області. Понад 50 років пролежали вони у землі однієї з садиб села Озерної Зборівського району. Господареві повстанці передали документи зі словами: «Повернемося — заберемо». Перед смертю хранитель зізнався, де вони зберігаються.

Більш як 1,3 тисячі сторінок займають протоколи допитів. Матеріали опрацьовано, передано на реставрацію. Зацікавилось архівом львівське видавництво «Літопис УПА», яке виявило бажання видати його у чотирьох томах.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

■ ФОТОФАКТ

Під час зустрічі з прикордонниками, які успішно борються з контрабандою, злочинністю та незаконною міграцією, голова Державної прикордонної служби України генерал-полковник Микола Литвин *(праворуч)* вручив своїм підопічним державні та відомчі нагороди.

Фото агентства «Прес-КІТ».

Кровна добродійність

Поети охоче римують слова «кров», «любов»... Мабуть, використовуючи ці іменники, можна написати поему про вітчизняне донорство.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «ГУ»).

Якби кожен українець хоча б раз у житті виявив кровну доброчинність, те донорської крові країні вистачило б надовго, впевнена головлікар столичного центру крові Людмила Занецька.

А поки що в Київському міському центрі крові немає черг з бажаючих здати її. У невеликому передпокої нянечка одягає в халати і спеціальні капці донорів перед процедурою забору або переливання крові.

— Мало до нас зараз йдуть. Не те що раніше. Чоловік двадцять на день — це вже для нас свято, — скаржиться вона, зітхаючи.

— Колись донора поважали. Гроші нормальні за здавання дози платили, відгули, пільги, талон на нормальний обід у їдальні давали, те, се... А тепер що? — підтримує нянечку чоловік років сорока.

Розговорилися. Виявилося, мій співрозмовник — донор з тридцятирічним стажем. Микола — почесний донор СРСР. Раніше ділився своєю кров'ю безкорисливо і з ентузіазмом. На підприємстві, де він працював, кидали клич: «Усі на здавання донорської крові!» — і робітники охоче за два відгули допомагали медикам. Хоч і платять за цю благородну справу сьогодні гроші, Микола продовжує здавати кров. Чому? Каже, звик...

«Донор» у перекладі — «дарувати». Однак сьогодні даром поділитися своєю кров'ю мало хто хоче. Контингент «кровних» клієнтів центру різний. Є «старожили», які десятки років співробітничають з цією установою. За традицією непогано здають кров студенти.

Торік близько 800 тисяч громадян здало кров. Щоб державний стратегічний запас банку крові не висох, необхідно щорічно робити йому більш як два мільйони вливань. Потреба України в донорській крові — 12—15 мл на одну особу, ми ж ледь дотягуємо до 8, стверджують фахівці

І все-таки, попри плинність кадрів, суворо стежать за чистотою крові. Кожного потенційного донора обов'язково оглядає лікар, він здає аналізи і тільки після ретельної перевірки допускається до «кровопускання». Кров, яку здають, у спеціальній лабораторії на точних тест-системах проходить контроль на ВІЛ-інфекцію, гепатити, сифіліс і т. ін. У новачка беруть пробу і заморожують її на три місяці (інкубаційний період більшості інфекцій). Після перевіряють кров ще раз.

Кіра Лук'янівна Петракова — донор зі стажем. У 1976 році перейняла естафету від матері. На її рахунку — 173 «кровопускання». Днями її серед інших Почесних донорів України вшановували Київська міськадміністрація і Червоний Хрест. Героїв крові нагородили значками, квітами і... правом поділитися з суспільством своїм досвідом і проблемами.

Ольга ВІТЕР, Ганна БОЙКО.

■ ПЕРСПЕКТИВА

Другий — пішов!

Із цеху Авіаційного науково-технічного комплексу ім. Антонова урочисто викотили другий екземпляр регіонального літака Ан-148

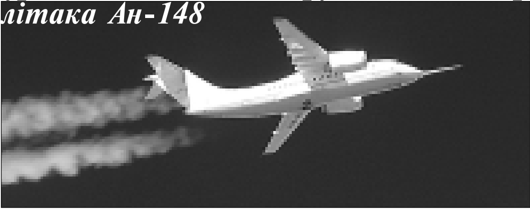

Його, як і перший, передадуть на льотні випробування. У технічному вигляді лайнера немає нічого незвичного. Зроблено його саме так, як і потребує сьогодні цивільна авіація. Утім, літаки цього сімейства особливі ще одна особливість. Це, за словами генерального конструктора АНТК Петра Балабуєва, відповідність світовим стандартам, що особливо важливо. Не секрет: стандарти, під диктовку великих західних компаній, що здійснюють авіаперевезення і мають фінансові можливості для частого відновлення парку, час від часу змінюються у бік жорсткості. У такий спосіб відтинаються конкуренти на міжнародних лініях. Новий Ан відповідає вимогам, які ще тільки наберуть чинності з 2006 року, коли більшості вітчизняних і російських літаків буде заказана дорога в західноєвропейське небо. З огляду на це Україна і Росія раніше підписали низку документів, зокрема про виготовлення до 2012 року ста 148-х машин.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Із теплом лише лікарня та інтернат

Донецька область. У Добропіллі опалюються тільки лікарня й дитячий інтернат. Працюють лише три із 21 котельні, решта призупинили роботу через заборгованість теплопостачального підприємства перед ВАТ "Донецькобленерго" у сумі 5,7 мільйона гривень. За словами заступника міського голови В. Винника, всі міські котельні перебувають на балансі управління соціальної сфери державного підприємства «Добропіллявугілля». Управління має багатомільйонні борги і за енергоносії, і за спожиті воду та паливо. У «Донецькобленерго» кажуть, що енергопостачання буде відновлено за умови погашення заборгованості у мінімальному розмірі — 500 тисяч гривень.

Ліна КУЩ.

Боротьба за півкопійки

Івано-Франківська область. Промисловці та підприємці Прикарпаття добилися зниження вартості кіловата електроенергії на півкопійки. Такий поки що результат їхньої півторарічної боротьби з ВАТ «Прикарпаттяобленерго» за зниження тарифів та встановлення їх на рівні загальноукраїнських.

— Електроенергія на Прикарпатті практично вдвічі дорожча, ніж на сході і в центрі України, — розповідає голова ради двох громадських об'єднань промисловців і підприємців — «Бізнес Коломийщини» та «Ділові люди Гуцульщини» — Василь Гродюк. — Якщо там вартість кіловата в межах від 16,9 до 23 копійок, то ми платимо 33 копійки. Це ненормальне явище, бо за таких умов продукція прикарпатських виробників аж ніяк не може конкурувати з продукцією інших регіонів. Адже в ціну будь-якого товару — промислового чи продуктового — обов'язково закладається вартість електроенергії. У кожній буханці нашого хліба вона, приміром, становить 30 відсотків його вартості.

Підприємці мають намір у боротьбі за дешевшу електроенергію просуватися на нові позиції.

Дарина НАЗАРЧУК.

■ КРИМІНАЛ

Міліція ловить — суди відпускають?

Співробітники Управління з боротьби із незаконним обігом наркотиків міста Києва затримали 43-річного сєвєродонеччанина, котрий мешкає нині в столиці. «Новий українець», який є президентом однієї зі столичних фірм, поєднував свій бізнес з наркоторгівлею, чим заробляв кругленьку суму. У торгівця здійснили оперативну закупівлю психотропної речовини псилоцибіну і псилоцину, отриманого з грибів, після чого вилучили 500 г цього дурману, вартість якого за цінами чорного ринку становить 2,5 тисячі доларів США. А ще вилучили 35 г марихуани, 50 капсул спор грибів (насіння), бойовий пістолет, а також 31 тисячу 851 долар США і 1400 гривень.

Як повідомив заступник начальника УБНОН міста Києва полковник міліції Микола Моренець, запобіжний захід у вигляді арешту районна прокуратура не схвалила, а тому справу направили до суду. Керівництво управління БНОН міста Києва подало клопотання про арешт підозрюваного до міської прокуратури. Але навіть згода міської прокуратури не дала позитивних результатів, тому що районний суд відпустив наркоторгівця на підписку про невиїзд, взявши від нього заставу в розмірі 30 тисяч гривень. Отож наркоділок знову на волі.

Коли на підписку про невиїзд відпускають кишенькового злодія, який вкрав гаманця з незначною сумою грошей, — ще так-сяк. Хоча і це спірно. Але якщо йдеться про вилучення партії наркотиків і грошей у кілька тисяч доларів, про яку підписку про невиїзд може йти мова? От і виходить, що міліція «стоїть на вухах», а наркоділки продовжують труїти наших дітей наркотиками.

Ірина ВЛАДІНА.

Потрійне вбивство за мікрохвильовку...

У Білій Церкві розкрито вбивство 44-річної жінки і двох її дітей. Здобиччю злочинців стали лише мікрохвильовка, відеокамера і відеоплеєр... Двох чоловіків затримали по гарячих слідах: обоє не працюють, не судимі. Того вечора, чимало випивши, вони згадали про знайомого, котрий виїхав на заробітки до Москви, залишивши у місті дружину й дітей...

За висновками судмедекспертизи, жінка вмерла не одразу; 20-річного сина і 13-річну дочку усунули як свідків. Резонансну справу взяв під контроль міністр внутрішніх справ України Юрій Луценко. Ведеться слідство, **інформує прес-служба карного розшуку МВС України.**

Кожному потрібен свій ЄЕП

Київ наполягатиме на перегляді базової угоди з формування єдиного економічного простору

(Початок на 1-й стор.).

В українського міністра не одразу виходило навіть вимовити «єдиний економічний простір», він весь час намагався сказати «європейський», але потім пожартував, що це «обмовка за Фрейдом». Він ще раз підтвердив наміри Києва розвивати співробітництво в ЄЕП, але тільки «у рамках поступального руху у Євросоюз і паралельного вирішення питань членства в СОТ».

«Україна розглядає можливість участі в рамках ЄЕП у формуванні зони вільної торгівлі без винятків і обмежень, а також у створенні умов для вільного переміщення товарів, послуг, капіталів і робочої сили. Такий підхід також дає змогу нашій країні зберегти курс на євроінтеграцію та реалізувати в майбутньому плани щодо створення зони вільної торгівлі і митного союзу з Євросоюзом», — пояснив Сергій Терьохін. Він повідомив, що Києву доведеться взяти невеликий тайм-аут, щоб проаналізувати вже погоджені з колишньою українською владою угоди.

Тим більше що в рамках української Конституції глибша, ніж зона вільної торгівлі, інтеграція неможлива. «Україна виходитиме з деякими пропозиціями щодо перегляду базової угоди із формування ЄЕП», — заявив український переговорник. Київ вважає за необхідне скорегувати саме визначення ЄЕП, вилучити з документів положення про передачу частини повноважень загальному наднаціональному органу. Рішення в рамках ЄЕП, на думку українського міністра, треба приймати консенсусом. Україну не задовольняє також положення, яким заборонено окремим країнам вносити застереження до підписаних у рамках «четвірки» ЄЕП документів.

Різниця в риториці Києва й інших країн «четвірки» відчувалася вочевидь. Російський міністр промисловості та енергетики Віктор Христенко весь час порівнював ЄЕП і ЄврАзЕс, скаржився на необгрунтовані дискусії з приводу того, «чи має це об'єднання (у рамках «четвірки». — **Г. Л.**) суто економічний характер. Суперечки ці загострюються, за словами Христенка, щораз, коли хтось хоче зажадати з боку Росії поступок на свою користь.

Головний переговорник від Казахстану Сауат Минбаєв переконував, що наднаціональні органи — це «абсолютно необхідні інститути», але потрібно зберегти в них справедливий принцип прийняття рішень. Віце-прем'єр Білорусі Андрій Кобяков говорив, що зону вільної торгівлі він бачить винятково «в умовах митного союзу». До СОТ, на його думку, вступати теж треба узгоджено, бо за самостійного вступу наші країни просто-напросто «розводять кожну окремо».

Переліченї Терьохіним головні складові зони вільної торгівлі на цьому тлі мало кого цікавили. Однією з першочергових угод, які потрібно підписати, український міністр визначив документ про уніфікацію підходів до антидемпінгу і компенсаційних процедур.

У кулуарах заходу в інтерв'ю журналістам Терьохін висловив свою позицію так: «Ми маємо вирішити одне ключове питання — зона вільної торгівлі без винятків і обмежень. Немає сенсу нині говорити про інше». Тим більше що приготувати цю смачну страву Україна хотіла б уже цьогоріч.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Москва.

■ ФОТОФАКТ

У Посольстві Ватикану в Києві люди залишають свої співчуття у Книзі жалоби у зв'язку зі смертю Папи Римського Івана Павла II.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ СВІТ КОРОТКО

ІТАЛІЯ

Ратифіковано Конституцію ЄС

Італія стала п'ятою країною, сенат якої ратифікував Основний Закон Євросоюзу. На підтримку виступили 217 депутатів, тоді як проти висловилися лише 16 народних обранців. Фахівці стверджують, що процес ратифікації конституційного договору, підписаного лідерами ЄС у жовтні 2004 року, триватиме близько двох років.

КИТАЙ

Наголос на атомні електростанції

Влада країни планує протягом 15 років збудувати 40 атомних електростанцій. АЕС, отже, мають стати основними джерелами енергії для східного узбережжя країни. Такі плани найближчими роками зроблять Китай найбільшим у світі ринком з постачання устаткування для атомних електростанцій, відзначають оглядачі.

ІРАК

Саддам Хусейн вражений

Колишній іракський лідер Саддам Хусейн, який перебуває зараз під слідством на одній з військових баз США під Багдадом, був уражений, коли йому показали відеозапис обрання нового президента країни. Про це повідомив міністр із прав людини Амін Бахтіяр. «Він був вочевидь засмучений, бо зрозумів, що все закінчилося», — сказав Бахтіяр. Але найбільше, підкреслив він, Саддама Хусейна приголомшило те, що президентом країни став курд.

КИРГИЗІЯ

Акаєв ще президент

Парламент Киргизії вчора знову не зміг розглянути заяву Аскара Акаєва про складення президентських повноважень, підписану ним у понеділок в Москві. У відеозверненні, продемонстрованому парламентаріям, Акаєв заявив, що прийняв рішення про відставку добровільно, щоб не допустити громадянської війни, і закликав до демократичних виборів нового лідера. Депутати також не призначили дату дострокових президентських виборів і не вирішили питання про гарантії безпеки колишньому президентові.

ІЗРАЇЛЬ

Найкрасивіша — колишня українка

Конкурс «Міс Ізраїль-2005», який щойно закінчився у Хайфі, виграла 21-річна репатріантка з України Олена Ральф. Окремо від батьків вона приїхала до Ізраїлю в 18-літньому віці в рамках молодіжної програми Єврейського агентства. Нині вона проживає в Рамат-Гані і працює моделлю в одному з агентств.

Американське посольство стало арбітром

У Чернігові місцеві журналісти нарешті знайшли інституцію, до якої можна ефективно поскаржитися, — це... посольство США! Так, під час зустрічі першого секретаря американського посольства Імре Ліппінга з керівниками ЗМІ області йшлося про стан свободи слова та взаємовідносини з владою. Редактори комунальних газет висловили стурбованість діями деяких новопризначених голів райадміністрацій, які з перших днів у ставленні до журналістів проявили грубість, безтактність.

У Козельці, зокрема, примусили редактора написати заяву про звільнення. Бракує політичної культури й місцевим політичним силам, які намагаються поставити газетярів «на місце». Як вважає редактор «Сіверського краю» Наталя Адаменко, стосунки між владою і пресою набудуть цивілізованого характеру лише за умови, якщо органи самоврядування, виконавчої влади платитимуть за висвітлення своєї діяльності, а не даватимуть подачки у вигляді дотацій. Тоді місцевим газетам не буде страшне роздержавлення.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Фото автора.

На знімку: Перший секретар Посольства США в Україні Імре Ліппінг на зустрічі з представниками засобів масової інформації Чернігівської області обговорив проблемні питання місцевої преси.

■ А ЯК У НИХ?

Середня грузинська пенсія — 13 доларів

Уряд Грузії цього року не має наміру підвищувати пенсії, заявив на засіданні уряду прем'єр-міністр країни Зураб Ногайделі. Адже, за його словами, видаткова частина бюджету на 2005 рік збільшується на 452 мільйони ларі.

«Уряд Грузії ще торік подбав про пенсіонерів і подвоїв пенсії, цього року питання підвищення пенсій не стоїть», — повідомив прем'єр. Сьогодні середня пенсія становить 28 ларі (трохи більш як 13 доларів США). Ногайделі наголосив, що в бюджеті на 2005 рік особливу увагу приділено проблемі працевлаштування.

Цієї осені уряд Грузії планує збільшити фінансування реформи системи освіти і підвищити мінімальну платню працівникам цієї сфери до прожиткового мінімуму 2003 року — 115 ларі (близько 53 доларів).

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Розбрід і вагання приборкає пропаганда

■ ТОЧКА ЗОРУ

Російські політики, ЗМІ, експерти нині активно обговорюють одну тему: «Чи можлива помаранчева революція у Росії»? Про це говорять президент, його перші помічники, чергові кремлівські політтехнологи (так добре знайомі українській еліті), друзі та недруги України.

Скандально відомий російський геополітик Олександр Дугін, коментуючи ситуацію в СНД, заявив «ГУ»: «Події у Киргизії, Україні, Грузії свідчать, що однополярний світ став реальністю. А «канонічна територія» Росії — пострадянський простір переходить під вплив США». Тільки за останній місяць «профільні інститути» Костянтина Затуліна і К° випустили «наукові» монографії, що трактують події у Грузії, Україні та Киргизії, усе перевертаючи з ніг на голову. Рефреном повторюється один висновок: те, що сталося в цих країнах, — це підступи глобалізму й атлантизму, американського імперіалізму та європейських продажних лібералів, теоретиків «мережних революцій».

Кремль зміцнює свій ідеологічний агітпроп і керується старим, як світ, принципом: «Лише пропаганда здатна приборкати гнів блукаючої юрби». На місце політтехнологів, що зганьбили себе в «битві Росії за Україну» до апарату адміністрації президента приходять нові. На Старій площі (колишній ЦК КПРС) створено спеціальну пропагандистську структуру, яка займатиметься винятково СНД. Інакше кажучи — ідеологічним забезпеченням зон близького зарубіжжя Росії.

Але найпотужнішим «колективним агітатором» стали російські державні телеканали. На думку критично мислячих аналітиків, «російське телебачення нині гірше за радянське». Із мережі мовлення прибрано майже всі аналітичні програми й відомих журналістів, чимало з яких (наприклад, Савіка Шустера) вже запросили на роботу до України.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

■ ТЕМА

Боротьба з усіма?

Мало який випуск новин нині не розпочинається з повідомлень, кого затримали, заарештували чи обвинувачували. В чому? А в чому завгодно. Когось — у корупції, хоч не пам'ятаю, щоб усе-таки хтось пояснив, що саме вчинила затримана особа. Іншого — у фальсифікації виборів, як, приміром, одного сільського голову, котрий не так (чи не туди) полічив бюлетені. І навіть якусь вихователку дитсадка, яка за 20 гривень у виборчу урну вкинула їх скількись там. Популярно стало «ходити» до адміністрації Президента, дочікуючись «самого», котрий усе-таки виходить до народу. Цікаво, Президент бодай спробував подивитися на себе збоку, коли він, як Ленін, звертається до очікувальників: «З чим прийшли, хлопці?» та на колії пише розпорядження з грифом: «Розібратися».

Слухаючи про черговий «меч» котрий опустився на чиюсь голову, піймала себе на думці: що в нас там, за вікном, 1917 рік? Не працюють державні установи — комунальні, виконавчі, правоохоронні та інші органи влади, якщо в такий спосіб розв'язуємо проблеми? Крім того, скільки можна карати за те, що хтось на передвиборному мітингу не так сказав чи не так проголосував? А покарання вихователки дитсадка, котра у справді негідний спосіб заробила 20 гривень, не викликає ніяковості в каральної «руки» — у держави, що довела її до такого життя? А останнє повідомлення, про затримання голови Донецької облради, не викликає занепокоєння: куди прямуємо?

Можливо, я не дуже принципова громадянка, але мене нині мало цікавить, хто що казав на мітингах обох таборів. Бо якщо вже бути принциповим та карати за все, що неслося з трибун — і «блакитних», і «помаранчевих», то певна: в країні забракне камер, щоб туди посадити всіх, хто казав речі не цілком законні. То, може, все-таки зробимо поблажку для всіх політичних сил, зважаючи на не завжди чисту передвиборну боротьбу?

Вибори закінчилися, час і до роботи. А що там у нас із найважливішим, без чого нормальне життя неможливе? Приміром, із приростом ВВП, промислового виробництва, показниками з безробіття. Статистика: ВВП у січні-лютому зріс на 5,5%. Торік на цей період показник становив 10,2%. За істотного скорочення приросту виробництва у промисловості, інших ключових галузях економіки та будівництва обсяги робіт зменшилися порівняно із січнем-лютим минулого року на 1,7%. Активізувалися інфляційні процеси. Мінекономіки прогнозувало інфляцію в березні до 1% (торік у березні вона становила 0,4%), а за підсумками кварталу — 3,7% (торік — 2,2%).

А хто нині вірить нашому уряду, що інфляція залишиться в межах 8—9 — 10—11%, у яких він її прогнозує? Хіба ми не бачимо, як стрімко зростають ціни: в «платіжках» на комунальні та інші послуги замість звичних з'явилося інші, вже вищі, цифри. Невтішні показники й щодо боротьби з безробіттям: у грудні робочих місць не мали 998,8 тис. осіб, у січні — 1 млн. 28, 5 тис., у лютому — 1 млн. 50,7 тис.

Тож динаміка ВВП, промислового виробництва інших ключових галузей економіки аж ніяк не узгоджується з планами нової влади щодо утримання досягнутих попереднім урядом темпів економічного зростання. Ото вже й справді: не треба нам краще, але не робіть гірше! Цікаво: чому члени нашого уряду, котрі так охоче коментують усі події, мовчать про те, що нас, пересічних громадян, нині хвилює найбільше: як житимемо далі?

Щоправда, Віктор Ющенко має намір звернутися до Генпрокурора, щоб з'ясувати причини арешту донецького голови облради. Однак він, здається, й без прокурора розуміє, в чому справа, бо в інтерв'ю журналістам сказав буквально: «Даю вам слово, що мій уряд, влада, яку я очолюю, займатися переслідуваннями, тим паче політичними, не буде». Повіримо панові Президенту?

Валентина ПИСАНСЬКА.

ДЕНЬ
П'ЯТНИЦЯ, 8 КВІТНЯ 2005 ■ № 64 (3564)

Залізничні тарифи на перевезення зерна в межах України і з імпорту з 1 квітня зросли на 50 відсотків, для зернових, що перевозяться на експорт, — на 39,9 відсотка

Голова правління НАК «Нафтогаз України» Олексій ІВЧЕНКО вважає, що ціни на бензин А-95 не мають перевищувати 3,10 грн. за літр

■ АКТУАЛЬНО

Студенти обирають «Голос»

Миколаїв. 50 кращих студентів Миколаївського коледжу преси і телебачення почали безплатно одержувати «Голос України». Цей навчальний заклад — єдиний в Україні, де готують бакалаврів інформаційної діяльності. А навчають потенційних газетярів і телеоператорів, радіожурналістів і медіа-менеджерів південного сходу України найкращі у своїй галузі фахівці.

Директор навчального закладу Гліб Головченко переконаний, що знайомство з «Голосом України» студентам піде тільки на користь. Проблема в тому, каже він, що молоді люди віддають перевагу новітнім інформаційним технологіям. Нинішня молодь у кращому разі купує газети з програмою й анекдотами. Ми хочемо привчити наших студентів до читання і серйозних видань. А «Голос України» з його високим професійним рівнем — саме така газета.

Студенту, звичайно, на стипендію передплатити накладно. Тому підписку організувало для майбутніх журналістів ВАТ «Миколаївські автовокзали». Голова наглядової ради В'ячеслав Геращенко радо підтримує ініціативи молоді.

Олена ІВАШКО.
Фото автора.

Садитимуть більше, ніж рубатимуть

Чернігів. Почалися весняні роботи з відтворення лісових насаджень. В області висаджують в середньому на 10 відсотків дерев більше, ніж вирубують. Цієї весни працівники об'єднання «Чернігівліс» планують посадити лісові культури на площі понад 1700 гектарів. 87 відсотків з них займатимуть соснові породи дерев, 9 відсотків — дубові та приблизно 4 відсотки — дерева інших порід (вільха, береза, ясен). Загалом цього року в Державному лісовому фонді заплановано відтворити лісів на площі понад 2100 гектарів. Крім того, лісові культури буде доповнено на площі більш як 2000 гектарів. А ще посаджено 18 гектарів ялинок, а значить, скоро тут виростуть 150 тисяч штук пухнастих красунь. Також працівники лісового господарства заготовлять до 30 тонн насіння дерев і чагарників. Вестиметься його активний продаж. Для озеленення населених пунктів Чернігівщини молоді деревця і паростки кущів надаватимуть безплатно.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Інвестори чекають...

Кіровоградська область. Лише інвестиції зможуть врятувати водовідвід Дніпро—Кіровоград від повного краху. Про це повідомив перший заступник голови Кіровоградської облдержадміністрації Анатолій Ревенко на засіданні конкурсної комісії з відбору кращого інвестиційного проекту, який передбачатиме поліпшення водозабезпечення у містах обласного підпорядкування. Загальний обсяг інвестицій, за його словами, становитиме не менш як півмільярда гривень.

Нині заборгованість за послуги водоводу, який забезпечує питною водою чотири найбільші міста області, — 34,4 мільйона гривень, з них понад 28 мільйонів — у обласного центру. Загальне зношення обладнання сягає 58, а окремих споруд — 85 відсотків. Головною умовою інвестиційного проекту має стати запобігання підвищенню тарифів для населення на водопостачання і водовідведення.

Анатолій Ревенко повідомив, що вже є люди, які готові вкласти кошти для впровадження проекту, справа лише за остаточною розробкою умов конкурсу та публікацією їх у пресі.

Олег БОНДАР.

Учитися грі після чотирьох пізно!

■ УРОК МУЗИКИ

Навряд чи знайдеш батьків, які переконані, що знань, набутих у школі, їхній дитині достатньо для того, щоб упевнено торувати шлях у майбутнє. Тому й віддають своїх чад одночасно на танці, співи, до спортивної секції і на заняття з іноземної мови. Незалежно від того, має дитина до того хист і чи час починати інтенсивне навчання. Останнє мають визначати психологи, проте не завжди батьки поспішають радитися з ними. Стратегічні прорахунки можуть коштувати дитині щасливого дитинства, і приректи її на заняття ненависною справою...

Але вдалий вибір може стати запорукою майбутнього вибору...

...Маркові Топчію **(на знімку)** — чотирнадцять, він навчається у київській музичній школі №7 імені Ігоря Шамо, до якої пішов у чотири з половиною роки.

Хлопчик потрапив до класу Володимира Гомелюка, який вчить грі на гітарі за власною унікальною методикою. Володимир Анатолійович переконаний, що коли починати навчатись грі після десяти років, то успіхів досягти практично неможливо. Майбутні віртуози мають починати з чотирьох.

Марко нещодавно повернувся з конкурсу «Віртуози гітари», який відбувався у Санкт-Петербурзі, де посів друге місце (усього — понад сто учасників). Наскільки нелегко було юному гітаристу, свідчать мозолі на пальцях. А перемогти допомогла не стільки технічна майстерність, скільки артистичність, без якої справжнього гітариста не буває. Зараз Марко як лауреат ще одного конкурсу — «Срібний дзвін» (відбувався в Ужгороді торік), готується до концертного туру Угорщиною.

Гітара — дуже популярна серед молоді. Марко, як правило, виконує класику, проте до аматорської гри багатьох однолітків ставиться позитивно, адже гітара існує і для мистецтва, і для розваги. Звісно, важко назвати розвагою його щоденні щонайменше двогодинні домашні вправи, особливо, коли, крім цього, доводиться поглиблено вивчати німецьку мову.

Та Марко не скаржиться і знаходить час ще й на хобі — він колекціонує кактуси.

Можна, звичайно, стверджувати, що 14-річний гітарист Марко Топчій — вундеркінд, проте досягнуте ним, найімовірніше, — результат батьківської та вчительської співпраці і вміння побачити у маленькій дитині великий талант.

Неталановитих дітей, відомо, не буває. Є діти, чий талант вчасно не розгледіли дорослі.

Аліна АКУЛЕНКО.
Київ.

■ ВІСТІ ЗАПОРІЖЖЯ

Реєстрація — гарантія безпеки

Бердянський міськвиконком завершив реєстрацію легкових таксі у місті. Тільки 90 автомобілів, тобто одна шоста усіх бердянських таксистів, отримали реєстраційні талони. Нині спеціальна комісія перевіряє всіх водіїв міста і транспортні засоби. Виявлено чимало випадків недотримання технічної безпеки в автомобілістів, які таксують без ліцензій та дозволів. Міська влада радить користуватися послугами таксі з реєстраційним талоном на лобовому склі. Це є своєрідною гарантією того, що водій не правопорушник, а транспортний засіб технічно справний.

Проект ЕРУМ

Бердянськ став базовим містом з реалізації проекту «Економічний розвиток українських міст» (ЕРУМ). Мета його — розвивати економіку міст шляхом створення робочих місць, зростання сектору малого та середнього підприємництва та залучення інвестицій. В ЕРУМ дев'ять міст України, ще 50 — з населенням до 150 тисяч планується залучити за п'ять років реалізації проекту. Агенція з міжнародного розвитку США протягом цього часу щорічно надаватиме фінансову підтримку в сумі 2 мільйонів гривень.

Новий директор «Хортиці»

На посаду генерального директора Національного заповідника «Хортиця» призначено Костянтина Сушка. Новий директор — відомий журналіст, письменник-краєзнавець, член Спілки письменників України, лауреат премії імені Івана Франка, автор 16 художніх та публіцистичних книжок. Костянтин Сушко вже майже 30 років бере активну участь у збереженні заповідника, бореться з браконьєрством, має кілька проектів оздоровлення «Хортиці».

Санаторій на острові

Після масштабної реконструкції розпочав свою роботу санаторій-профілакторій Запорізького алюмінієвого комбінату (ЗАлК). За 5 місяців приміщення повністю відремонтували і придбали сучасне обладнання. Реконструкція обійшлася в 3 мільйони 160 тисяч гривень. Тепер лікувально-оздоровчий комплекс у мальовничому куточку Хортиці до послуг працівників ЗАлКу та ветеранів підприємства. Вартість путівки — від 190 до 350 гривень.

Ігор САМОЙЛЕНКО.

Півсотні гривень — за «карусель»

Саме стільки пропонував один із «агітаторів» у Лісоводах, що в Городоцькому районі Хмельниччини під час президентських виборів. Прокуратура району розслідувала і передала до суду цю справу і ще одну, яка стосується двох керівників райдержадміністрації. Тепер встановлено, що вони організовували поїздку жителів райцентру до Хмельницького, де ті під виглядом спостерігачів отримали підроблені відкріпні посвідчення.

А у Красилівському районі прокуратура завершила слідство у кримінальній справі стосовно голови однієї з дільничних виборчих комісій. Підробивши бюлетені та протоколи, вона «перекинула» голоси від одного кандидата до іншого. Загалом прокурорами передано до суду двадцять п'ять кримінальних справ, з двадцяти ще триває слідство. У виборчих злочинах звинувачується майже два десятки осіб.

Ірина КОЗАК.

Штраф за перемитництво

У Німеччині тривають судові процеси, пов'язані з так званим візовим скандалом. Суд у Кельні засудив до грошових штрафів двох причетних до перемитництва українців. 33-річний чоловік, прізвище якого не розголошується, допоміг потрапити до Німеччини 200 нелегальним мігрантам із України. Тепер він має сплатити штраф — 7200 євро. Причетною до перемитництва суд також визнав українку, присудивши їй штраф 1800 євро умовно.

Обоє допомагали українцям в отриманні так званих туристичних страховок — документів, які сприяли в наданні шенгенських віз. Кельнський суд визнав, що злочинці скористалися чинними кілька років тому полегшеними правилами, котрі стали предметом «візового скандалу». Встановлено, що за період від 2000 до 2003 року до ФРН потрапили сотні тисяч нелегальних мігрантів зі Східної Європи, переважно з України.

Ветерани вдячні

У мальовничому куточку біля Хмельницького споруджено обласний госпіталь для ветеранів Великої Вітчизняної війни. Нещодавно у ньому лікувався і я.

Маю «букет» хвороб, тож довелося походити по різних відділеннях і спілкуватися з різними лікарями. Переконався, що працюють тут висококваліфіковані фахівці з доброю душею і щирим серцем: це хірург В. Док'єн, анестезіолог С. Йолтуховський, терапевт І. Стефанюк, кардіолог О. Данилюк... Не можу всіх перелічити, одне скажу, список можна продовжувати нескінченно, адже кожен, хто тут працює, — лікар від Бога.

Очолює колектив добра й мудра жінка Людмила Пінчук. Судячи з порядку й облаштування госпіталю, вона уміло й кваліфіковано керує. А ще Людмила Михайлівна — талановитий організатор не тільки лікувального процесу, а й вільного часу хворих. У прекрасному актовому залі часто виступають артисти, народні колективи, та й самі ветерани виходять на сцену.

Отож від імені пацієнтів висловлюю сердечну подяку всім, хто працює у госпіталі.

Петро МАРТИШЕВСЬКИЙ,
ветеран Великої Вітчизняної війни і праці.
Волоське
Деражнянського району
Хмельницької області.

Без мови нема народу

Я — родом із Севастополя, де переважна частина населення — російськомовна. Російською спілкуються моя сім'я і я сам. Але ми живемо в Україні і поставили собі за мету будувати нашу державу незалежною, тож, вважаю, єдиною офіційною мовою має бути українська.

Російську мову нам нав'язували віками, тому нею розмовляє значна частина населення, а коли їй надати ще й статус офіційної — вона остаточно знищить українську. Передусім це маємо збагнути ми — люди російського походження. Без української мови немає нас як народу, не буде й України як самостійної незалежної держави.

На мою думку, причиною розмов про двомовність є елементарне небажання вивчати мову. А надання російській офіційного статусу лише підтримає тих, хто не бажає нашій державі духовного розвитку.

Маю надію, що цей лист людини російського походження із «міста російської слави» буде застереженням для всіх українців від нових помилок. Адже збереження єдиної української мови стане запорукою миру, злагоди і єдності нашого народу.

Микола НІКУЛІН.
Севастополь.

Віддайте зароблене

Прочитав у «Голосі України» за 11 березня 2005 року статтю «День Перемоги. Пообіцяємо з владою?» і скажу відверто: нам, ветеранам Великої Вітчизняної війни, обід на Хрещатику зовсім не потрібний. Потрібні постійна турбота й піклування. Від цього «благородного» одноразового заходу, на який і не кожен може приїхати, стає лише гірко на душі.

Якщо держава справді хоче вшанувати ветеранів, то найкращим подарунком буде розпорядження Верховної Ради про повернення заощаджень. Мріємо зі своїх заощаджень отримати хоча б по дві тисячі, щоб придбати найнеобхідніше.

Нам, ветеранам, жити було б легше, якби Пенсійний фонд забезпечив стовідсоткове пільгове лікування. Щоб інваліди могли оздоровлюватися за путівками, а ті, хто вже не може кудись поїхати, — отримували компенсацію. І не якихось сто гривень на два роки, а повну вартість.

А якби фронтовиків, котрі через поранення втратили ноги, забезпечили транспортом, ото було б справжнє піклування уряду.

Дуже просимо вас, шановний Президенте, не відмовте у проханнях ветеранів. Нас залишилося мало... Зважте на це.

Іван КОЛІСНИК.
Красносілля
Олександрівського району
Кіровоградської області.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

— Ми — друзі!

Острог Рівненської області.

Фото Анастасії СИТНІКОВОЇ.

«Грає море зелене» чи асфальтне?

Останніми роками всі масштабні будівництва у Києві здійснюються за рахунок скорочення площ наших природних парків. Дедалі частіше від зелених насаджень у нашому місті зеленими залишаються тільки паркани будмайданчиків.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Ми прямуємо до Європи, але в якій європейській столиці можна побачити, щоб знищували природний парк у самому центрі міста? А у нас — будь ласка! Парк над Республіканським стадіоном рубають уже два роки...

Нова влада перешкодила розпродажу земель у Пущі-Водиці, тепер настав час взятися за історичні землі Києва: Китаєве, Феофанію, Голосієве, Кончу-Заспу тощо. Навіщо будувати у паркових зонах і знищувати дерева?

Нам дуже до душі пропозиція міського голови про те, що комісію з питань будівництва та архітектури Київради має очолити саме еколог. Ото було б добре! Тоді і в пісні про столицю «Грає море зелене...» не доведеться змінювати на «море асфальтне». А наші онуки будуть здорові.

А ще вважаємо, що кожен проект забудови має проходити не тільки історико-культурну та екологічну експертизу, а й відкриті громадські слухання. Як варіант можна розглянути досвід деяких країн, які ввели посаду «зеленого комісара» — представника громадськості. Це має бути популярна людина, до якої кияни мали б довіру і могли розраховувати на її персональний вплив на владу.

Сподіваємося, що спільними зусиллями ми збережемо наше місто красивим і зеленим.

Петро ЩЕРБАНЬ, Василь СИДОРЕНКО, Геннадій НІКІТІН — усього 18 підписів.
Київ.

Крадуть каструлі і лопати

У 1980 році жителям нашого міста дали по чотири сотки землі. Кожний облаштувався, як міг: спорудили будиночки, поставили символічні паркани, провели воду. Жили і раділи. А тепер для всіх нас почався просто-таки жах.

У Миколаївці почали зривати замки. З будинків забирають лопати, каструлі, виносять металеві ліжка. Зносять паркани і хвіртки. Торік у нашому товаристві «Супутник» зняли засувку на поливну воду (а коштує вона майже 1000 гривень) і зірвали металевий міст через річку. А оце зараз, приміром, ріжуть водопровідні труби. Тільки в мене вирізали 50 метрів цих труб.

Не раз зверталася в міліцію й до мерії, але в допомозі щоразу відмовляли. Не розумію, чому в нас і досі діють пункти прийому металобрухту? Адже ті, хто не працює, крадуть у громадян усе, що блищить. А правоохоронці заплющують на це очі.

Валентина КУДРЯВЦЕВА.
Миколаївка
Слов'янського району
Донецької області.

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Любимому «Голосу»

Газету знаю много лет
И дружбой с нею я
согрет.
Жду каждый номер
с нетерпеньем.
Читаю все я с упоеньем.
Как вы — работу
выполняю,
Всегда все новости я
знаю.
И другим людям
расскажу,
Чем сам себя и награжу.
В газете вашей все
уместно.
Вы все рассказываете
честно:
Про бурный ход событий
И новости открытий...
Вы — моя совесть и
отрада,
Другой газеты мне
не надо!

Петро КОМАХА.
Синиця
Христинівського району
Черкаської області.

■ ГОСПОДАРСТВО

Вівці і вигода

У нашому селі Білолуцьку на Луганщині до війни був радгосп, у якому розводили овець. Тепер про нього вже мало хто і пам'ятає, а шкода. Адже вівці — дуже вигідні тварини. До колективізації їх тримали в кожному дворі.

У нас теж була невелика череда. З власного досвіду знаю, скільки вигоди можна одержати від них за мінімальних витрат. Адже кормом для овець служить бур'ян у полі та листя з дерев. Небагато часу для догляду — і маєте натуральну вовну і смачне м'ясо.

Ми в дитинстві ніколи на грип не хворіли. Пам'ятаю, тільки з'явиться кашель, мама змастить груди баранячим жиром, укутає хусткою з овечої вовни, і на ранок застуду як рукою знімало.

Пишу це все, щоб нагадати, що є така дуже вигідна, але чомусь забута галузь тваринництва.

Марія ТАРАБАН.
Алчевськ
Луганської області.

Банкіри не довіряють

Отримала повідомлення про виплату компенсації за перебування в Німеччині. У ньому було сказано: якщо не можете самі з'явитися до банку, довірте комусь із родичів. Написала власною рукою довіреність на дочку, засвідчили її у селищній раді. Та коли дочка приїхала до «Брокбізнесбанку», їй відмовили. На тій підставі, що довіреність має бути надрукована на комп'ютері, а не від руки. Який у селі комп'ютер? І що є переконливішим: комп'ютер чи власна рука?

Довелося дочці наймати машину, щоб мене привезти до банку. До того ж на отримані гроші категорично відмовилися видати будь-який документ, хоча б чек. Оператор сказала, що це вказівка Києва. Отримували гроші і я, і чоловік, і жодного разу нам нічого не видали, жодного підтвердження. А якщо людина в чомусь не згодна, як заперечити? Хіба це правильно, щоб банк не видавав ніякого документа?

М. ПОНОМАРЕНКО.
Херсон.

Небо на землі

Чернецтво існує понад півтори тисячі років. Це —дивовижний зв'язок з минулим. А монастир — ніби небо на землі.

На високому правому березі річки Дністер простягнувся величезний кам'яний масив завдовжки 300 метрів, який має назву Галиця. Тиша, спокій та благодать, п'янке різнотрав'я, лісова гущавина та чудодійна вода джерел полонили колись перших ченців. У глибині каменю-вапняка вони і влаштували монастир — із церквою, келіями, дзвіницею і господарськими будівлями. Перші подвижники і їх послідовники залишили на віки німі могили та кам'яні ніші-келії із храмом, що були прихистком на землі для спасіння їхніх душ.

Келії були різної форми і площі, у два яруси. Церква — завдовжки до десяти метрів та завширшки до чотирьох — оштукатурена всередині, без розписів. За межами скелі була дзвіниця у три яруси. Скит Галиця був у Хотинському повіті, мав своє господарство, але наприкінці XVIII сторіччя його розорили турки. Своїм відновленням він завдячує овдовілому священику Здоїчевському, родом із Кам'янця-Подільського. Ієромонах Анатолій довів до ладу скит, посадив фруктовий сад та виноградник. Проте згодом молдово-влахійський екзарх Гавриїл скит закрив, а Анатолія перевів до іншого монастиря.

У 1820 році троє рибалок побачили вночі над церквою вогняний хрест, тоді священик Тимофій Морецький організував хресний хід до скита. Після реставрації, в день святого Миколая 1905 року, церкву і освятили.

Відомо, що Свято-Миколаївський монастир діяв періодично. У радянський період, відразу після війни, його закрили, а ченців (їх було 13—15 чоловіків) розстріляли і потопили. Все монастирське майно розібрали, зникли старовинні рукописні книги і мальовані ікони. Дзвіницю зруйнували, господарство розорили.

Свою нову історію монастир почав писати у березні 1999 року. Саме тоді там поселилися четверо ченців: Ігумен Амвросій і брати Сергій, Феодосій, Венедикт. Через піввіку святиню відроджують, історія пишеться далі.

Михайло ШУНДРІЙ.
Ломачинці
Сокирянського району
Чернівецької області.

На знімку: одна з келій ченців.

На Дніпропетровщині керівники КСП незаконно передали комерційній структурі майно підприємства на суму 21 млн. грн.

У день поховання Папи РИМСЬКОГО Нацрада з телерадіомовлення просить ЗМІ не транслювати розважальних програм

▪ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Відключили депутату газ

Ця історія вже має чималу «бороду». Три роки тому, 24 вересня, працівники Щорсівського управління газопостачання та газифікації припинили подачу газу в приватний будинок родини депутата міської ради Галини Іванівни Ісаченко. Мотив? Борг у сумі 213 гривень 92 копійки. Десять місяців по тому сім'я жила без газу. А якщо зважити, що котел у них саме на цьому паливі, зрозуміло, в якій холоднечі Ісаченкам довелося переживати зиму.

На перший погляд, сума боргу чимала, але не карколомна. Сплатили б її Ісаченки наступного дня — відразу під'єднали б до газової мережі.

Але Галина Іванівна вирішила піти на принцип: свої порушені права як споживача вона почала обстоювати в суді. На це за три роки вже витратила понад 1000 гривень (поїздки зі Щорса до Чернігова, копії документів, консультації в адвокатів). І досі вона вважає, що боргу ніякого нема, а є лише недбалість газівників в обрахунках споживання газу.

У Щорсівському управлінні газопостачання та газифікації мені детально виклали суть конфлікту. За словами начальника управління Олександра Маринка, з грудня 2000-го до травня 2001 р. в області тривав експеримент з удосконалення механізму надання населенню пільг і субсидій в оплаті житлово-комунальних послуг. Згідно з ним було змінено норми споживання газу. Головна мета новації — заохотити споживачів встановлювати лічильники, щоб зменшити марнотратне використання голубого палива. Для майже 600 споживачів експеримент завершився боргом від 10 до 200 гривень. Практично всі боржники сплатили заборгованість, а ось Галина Іванівна заявила, що нічого не знала про експеримент, бо її особисто про це не поінформували...

Аргументи її досить серйозні. У договорі ВАТ «Чернігівгаз» з її родиною від 11 вересня 2001 р. фігурує сума боргу в 34 гривні 34 копійки. У довідці № 3357, виданій Щорсівським управлінням газопостачання та газифікації 17 грудня 2001 р., не зафіксовано й копійки боргу! Водночас у вересні 2002 р. газопостачальна організація попередила Г. Ісаченко про наявність боргу в сумі 195 гривень 19 копійок. У суді були пред'явлені розрахунки його виникнення: як з'ясувалось, у жовтні-грудні 2000 р. газівники нібито недоплачено 99 гривень 51 копійку, у 2001 р. — 69 гривень 56 копійок, у 2002 р. — 44 гривень 85 копійок.

Запитую в Олександра Миколайовича, як сталося, що управління дає споживачеві документ про відсутність боргу, а потім майже через рік пред'являє претензію на його наявність.

— А цю довідку, — відповідає він, — вона отримала хитрим способом.

Галина Іванівна на це звинувачення має теж документ, адресований їй. «Повідомляємо Вам, — зазначає у своєму листі начальник Щорсівського райвідділу внутрішніх справ В. Журавльов, — що після скасування прокурором Щорсівського району постанови про відмову в порушенні кримінальної справи від 08.09.2004 р. стосовно Вас за фактом використання підробної довідки у відносинах з Щорсівським УГГ проведена додаткова перевірка. В порушенні кримінальної справи відмовлено 01.10.2004 р. за п.2 ст.6 КПК України».

Підписаний зі споживачем договір від 11 вересня 2001 р. з 34 гривнями теж, як то кажуть, не вписується у «нові ворота» і спростовує заявлену газівниками претензію.

— Цей факт свідчить про те, — каже Г. Ісаченко, — що всі суми боргу надумані. Виконавець послуги робить розрахунки, які йому вигідні. Та й саме відключення відбулося з порушенням відповідних процедур.

Судовий процес поки що триває. Заявниця переконана, що його виграє. Хоч би там що, а, на мою думку, справа свідчить: колізія не виникла б, якби у Щорсівському управлінні газопостачання та газифікації було все гаразд з обліком споживання газу і документуванням суми боргів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Щорс Чернігівської області.

▪ ФОТОФАКТ

В Івано-Франківську триває виставка рушників, яку організував працівник науково-методичного центру культури Прикарпаття Мирон Левицький. В експозиції — більш як 200 робіт 76 авторів, представлені орнаменти Гуцульщини, Бойківщини, Покуття.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Нехтування освітніми пріоритетами, або Бізнес університету

Протягом останніх років по всій Україні йде невпинне скорочення Збройних Сил України. У зв'язку з цим численні об'єкти нерухомості військових містечок безкоштовно передаються в комунальну власність територіальних громад. Зокрема, у Хмельницькій області так передано низку військових містечок у Кам'янці-Подільському, Славуті, Шепетівці та Ізяславі, в тому числі гарнізонні будинки офіцерів.

Далі мова піде про 36-й Гарнізонний будинок офіцерів, розташований у місті Хмельницькому за адресою вул. Проскурівська, 58, навколо якого останнім часом розгорнулась суцільна інтрига.

У Хмельницькому є два будинки офіцерів. Один діючий в мікрорайоні Раково та 36-й Гарнізонний будинок офіцерів, щодо якого були неодноразові звернення місцевої влади до Міністерства оборони України про передачу його в комунальну власність області. Міністерство постійно відмовляло, аргументуючи це необхідністю збереження Будинку офіцерів для власних потреб.

Споруда Будинку офіцерів збудована вже більш як 65 років тому і поступово починає дихати на ладан, перетворюючись на неприваблииву зовні і просто-таки аварійну всередині руїну. Через надзвичайно вигідне місце розташування (в центрі міста) в ній знайшли собі притулок понад 20 комерційних структур, що торгують одягом, який уже був у вжитку, такою само побутовою технікою, а ще спиртними напоями та іншим.

Минулого, 2004 року було ухвалено рішення Міністерства оборони України про передачу об'єкта у комунальну власність області, але до виконання справа, після втручання деяких політичних сил, так і не дійшла. Результат — занепад державного об'єкта тривав: у підвалі з'явилася вода, грибок почав роз'їдати стіни, вийшла з ладу система каналізації, стіни будинку дали тріщину.

Контролюючі органи, пожежники та санстанція взагалі наполягають на закритті будівлі через техногенно небезпечний стан.

Виникають прості, логічні запитання: хто винен в тому, що державний об'єкт у такому стані і хто за це відповідатиме? Ми, платники податків, повинні отримати відповіді.

Завдяки об'єднанню зусиль громади області, народних депутатів Міністерство оборони прийняло рішення про реалізацію даного об'єкта. 7 грудня 2004 року Міністерство оборони України на шпальтах «Біржового вісника» оголосило про проведення тендера на продаж 36-го Гарнізонного будинку офіцерів.

Згідно з чинним законодавством державний Хмельницький університет управління та права (заснований на комунальній власності області) подав заявку на участь у конкурсі. 10 січня цього року конкурс було проведено, і університет отримав право на купівлю будівлі.

Ми ВПЕВНЕНІ, що сьогодні інтереси людей, громади є першочерговими перед інтересами приватної бізнес-структури

Ринкова ціна виявилася майже у 6 разів вища за залишкову вартість будівлі, подану Міністерством оборони України. Університет виплатив реальну вартість Будинку офіцерів і, крім того, взяв на себе зобов'язання залишити певну площу для проведення військово-патріотичної та культурно-просвітницької діяльності військових громадських організацій. Працівники Будинку офіцерів працевлаштовані університетом.

Але... Вочевидь, хтось зацікавлений в тому, аби сценарій подій розвивався поіншому. Навіть після завершення всіх законних процедур отримання освітянським державним закладом навчального корпусу продовжуються закиди щодо їх легітимності.

Звичайно, сьогодні просто необхідні всебічні ретельні перевірки приватизації військового майна і відновлення, у разі виявлення порушень, законності. Адже, як відомо, часто доступ до таких приватизаційних процедур мало обмежене коло суб'єктів; плата, сплачена за майно, часто становила копійки (до прикладу, якщо керуватись не ринковою, а залишковою вартістю об'єкта); відповідно, юридичні документи оформлювалися з порушенням законодавства України.

Але у випадку з 36-м Гарнізонним будинком офіцерів, що у місті Хмельницькому, маємо унікальний прецедент. Об'єкт державної власності став комунальною власністю (з правом використання в навчальних цілях Хмельницьким університетом управління та права), тобто в процесі відчуження майно, по-перше, залишилось у власності територіальної громади. По-друге, вдалося зберегти його функціональну спрямованість: у центрі міста ми отримали не офіс приватної фірми або черговий елітний житловий комплекс, а саме освітній і науковий центр, від чого місто тільки виграло.

Узагалі, спрямовуючи свої погляди на Європу, ми маємо в першу чергу досягати європейських стандартів життя та відносин між державою і суспільством. Відповідно до світової практики, якщо під час продажу будь-якого об'єкта, розташованого на території міста або села, місцева громада виявляє бажання придбати його, то навіть у разі, коли сума, яку вона пропонує на нього, нижча за інші пропозиції, такий об'єкт передається їй у власність. У цьому проявляється первинність безпосередніх інтересів територіальної громади.

Університет не має інших важелів впливу на процес, що відбувається навколо його нового корпусу, окрім привертання громадської уваги до зазначеного питання. Адже з протилежного боку стоїть зацікавлена сила, здатна після завершення всіх юридичних процедур з передачі будинку університету ініціювати перевірку Генеральної прокуратури України та поставити під сумнів доцільність передачі будинку вищому навчальному закладу...

У нормальній державі з реальною, а не декларованою демократією ініціативи вищих навчальних закладів лише вітаються, їм надається всебічна підтримка, адже високо цінується освіченість молодого покоління завтрашніх професіоналів. У нас же, як бачимо, навіть торгівля секонд-хендом важливіша, бо вигідна комусь конкретно, а не громаді міста. Здобувши всі законні права на придбання об'єкта, оплативши державі реальну його ціну, чи має університет хвилюватися та бути невпевненим у подальшій долі одного зі своїх корпусів? Якщо і провести чергові перевірки, то вони покажуть одне: в процесі придбання об'єкта немає жодних порушень, а отже, і жодних причин для перегляду справи. Втім, знову запитання. Може, є хтось, кому плювати на законність процедури і хто руками державних посадовців знайде інші шляхи забрати все собі? Це запитання, яке не стояло б у демократичній країні, але про всяк випадок дамо собі на нього відповідь. І не будемо більше казати «ми сподіваємося», бо ми ВПЕВНЕНІ, що сьогодні інтереси людей, громади є першочерговими перед інтересами приватної бізнес-структури. Ми впевнені, що освіта наших дітей важлива як для них самих, так і для держави в цілому. А ще, що сьогодні вже настав час, коли верховенство в країні має не тіньова діяльність «ділків» і чиновників, а Закон.

В'ячеслав КОЗАК.

Камінь під гіпс

Урочисте закладення першого каменю до фундаменту нового заводу з виробництва гіпсокартонних плит КНАУФ відбулося у четвер у Соледарі. Відома німецька фірма будматеріалів з'явилася на Донеччині два роки тому, придбавши місцевий завод «Деконський гіпс». Завод став дочірнім підприємством фірми КНАУФ — ТОВ «Кнауф Гіпс Донбас».

Саме в Артемівському районі розташовані унікальні родовища гіпсу — Нирковське, Покровське і Михайлівське. «Деконський гіпс» — підприємство «в роках», яке має за плечима більш ніж півстолітню біографію. Без подальших інвестицій робота заводу була б неможливою. Рада зі спеціальних економічних зон і спеціального режиму інвестиційної діяльності в Донецькій області схвалила інвестиційний проект із модернізації старого гіпсового виробництва в Соледарі та організації нового виробництва гіпсокартонних плит, сухих будівельних сумішей та іншої сировини на основі гіпсу.

Проект заводу реалізує дочірня фірма «Кнауф Інжинірінг» у взаємодії із місцевою владою Артемівська та області. Сумарний обсяг інвестицій у будівництво нового заводу плит КНАУФ і гіпсового цеху сягне 55 мільйонів євро. Площа забудови підприємства становитиме близько 20 тисяч квадратних кілометрів. На повний хід розгорнуто земляні роботи, оновлюється інфраструктура: підведено газ, воду, лінію електромережі. У квітні розпочато спорудження головного корпусу, а у вересні планується монтаж німецького обладнання для виробництва плит.

Перша продукція нового заводу, як очікується, з'явиться в першій половині 2006 року. Після чого стане до ладу друга черга — розширення виробництва сухих будівельних сумішей. В асортименті підприємства з'являться гіпсокартонні плити — звичайні, вологостійкі і підвищеної вогнестійкості. Якщо врахувати, що без гіпсу зараз не обходиться жоден ремонт чи будівництво, значення нового виробництва важко переоцінити. Істотно і те, що десятки робочих місць із зарплатою, вищою за середню в регіоні, отримає невелике місто. Це не лише допоможе у вирішенні проблеми безробіття, а й збільшить надходження до місцевого бюджету.

За час роботи в Соледарі фірма КНАУФ уже встигла налагодити постачання із Донеччини на завод у Києві вітчизняної сировини. За підтримки технічного персоналу заводу «Кнауф Гіпс Київ» старі гіпсоварочні котли в Соледарі зазнали кардинальної реконструкції і модернізації, що дало змогу забезпечити випуск сировини найвищої якості. Наступним етапом став запуск українського виробництва сухих сумішей КНАУФ. На початку минулого року з'явився базовий асортимент — суміші «Ротбанд», «Гольдбанд» і «Перлфікс», а також надія місцевих виробників — вирівнювальна штукатурна суміш «НР-Старт». Загальний обсяг інвестицій фірми КНАУФ у дочірнє підприємство «Кнауф Гіпс Донбас» становить сім мільйонів євро.

Для довідки. Перший в Україні завод фірми КНАУФ, провідного виробника гіпсу і гіпсових виробів, був відкритий у Києві в 1998 році. За цей час у модернізацію і розвиток підприємства фірма інвестувала понад 30 мільйонів євро. Після першого етапу модернізації у 2002 році завод збільшив свої потужності вдвічі і в наступні два роки зміг в основному забезпечити потреби України у високоякісному гіпсокартоні місцевого виробництва.

Розвиток українського будівельного комплексу і ринку будматеріалів став поштовхом для спорудження другого заводу з виробництва гіпсокартонних плит КНАУФ у Донецькій області. Для просування продукції і сучасних будівельних технологій створені три маркетингові фірми — в Києві, Донецьку та Івано-Франківську, а також два навчальних центри в Києві і Макіївці Донецької області. Останній був організований спільно з Донбаською національною академією будівництва та архітектури у 2002 році. Особливістю цього навчального центру є те, що всі ремонтно-будівельні роботи виконували студенти академії, які таким чином зарекомендували себе як майбутні фахівці-будівельники.

Ліна ГРАДОВА.

Донецька область.

Ринкова ціна виявилася майже у 6 разів вища за залишкову вартість будівлі, подану Міністерством оборони України

Пам'яті героя взяття Берліна — лейтенанта Береста

■ ДО 60-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ

«Рано-вранці 1 травня радянські воїни побачили над рейхстагом Червоний прапор, встановлений розвідниками 756-го стрілецького полку 150-ї стрілецької дивізії М. О. Єгоровим і М. В. Кантарія на чолі із заступником командира батальйону з політичної частини лейтенантом О. П. Берестом. У Прапорі Перемоги був втілений весь багатотрудний шлях радянських воїнів від берегів Волги до Шпреє, героїчний трудовий подвиг радянського народу, який кував зброю перемоги» («Друга світова війна. Коротка історія», Москва, «Наука», 1985 р.).

Берест, Єгоров і Кантарія були представлені до звання Героя Радянського Союзу. Однак з певних політичних, національних та особистих міркувань маршала Жукова ім'я Береста викреслили з цього подання. За організацію капітуляції гарнізону рейхстагу 1 травня 1945 року О. П. Береста нагороджено орденом Бойового Червоного Прапора. Звання Героя Радянського Союзу, незважаючи на клопотання командування 3-ї ударної армії, Олексієві Бересту так і не присвоїли.

Олексій Прокопович загинув у мирний час, рятуючи з-під поїзда маленьку дівчинку. Сталося це 3 листопада 1970 року...

І все ж, чому так несправедливо обійшлися з Берестом? Ми переконані: настав час відновити справедливість і гідно увічнити пам'ять українця-героя Олексія Береста.

Щоправда, свого часу за вказівкою тодішнього секретаря ЦК КПРС М. Хрущова було прийнято рішення внести подвиг Береста і його команди до шеститомної історії Великої Вітчизняної війни. Ім'я героя є і в «Книзі пам'яті України. 1941—1945 рр.». Матеріали про Береста публікували російські та українські газети, інші видання. Ростовські журналісти ТРК «Дон-ТР» зняли про нього кілька документальних фільмів. Усе це, звичайно, важливо. Однак держава має визнати свого героя.

З хронології звернень

Кінець 80-х. З ініціативою присвоїти землякові Олексію Бересту звання Героя Радянського Союзу (посмертно) до Президії Верховної Ради СРСР звернулися Охтирська міськрайонна газета «Прапор перемоги», ветеранські організації міста і району, пошукові загони шкіл і навчальних закладів.

2002 рік. Підготовка до 57-ї річниці Перемоги. Громадськість Охтирського району на чолі із заступником голови райради Миколою Мотренком звертається з клопотанням до адміністрації Президента України про присвоєння Олексію Бересту звання Героя України (посмертно).

Член Національної спілки письменників Юрій Краснощок як ініціатор пошуку матеріалів про історію життя Олексія Береста звертається до начальника Головного управління з виховної роботи Міноборони України генерал-лейтенанта Олексія Процепка з пропозицією увічнити пам'ять героя.

2003 рік. Ветерани Великої Вітчизняної — члени національної Спілки письменників України з таким само проханням звернулися до тодішнього Президента України Л. Кучми.

Лютий 2005-го. Народний депутат України Володимир Яворівський звернувся з пропозицією про присвоєння Олексію Бересту звання Героя України до Президента України Віктора Ющенка. І тільки після цього Сумській облдержадміністрації доручено підготувати необхідні нагородні документи, а також розглянути питання про спорудження пам'ятника Олексію Бересту в Охтирському районі — на батьківщині героя.

Володимир Яворівський закликав колег по парламенту підтримати цю ініціативу, а на додачу представили народним депутатам і урядовцям, що саме були присутні на дні уряду, інформаційний буклет про подвиг Олексія Береста «Калиновий Прапор над рейхстагом». Його підготували небайдужі люди — ветерани війни, учасники бойових дій з Полтавщини. Вони вже багато років ведуть пошуки й увічнюють пам'ять героїв Великої Вітчизняної, облаштовують пам'ятні знаки, обеліски та могили полеглих за підтримки кременчуцького благодійного фонду «Джерело», котрий очолює Володимир Матицин.

Звісно, вони об'єднали свої зусилля з владцями Сумщини та, зокрема, Охтирського району, і після всіх узгоджень благодійний фонд «Джерело» виділив кошти для створення пам'ятника Олексію Бересту, над яким нині працює член Національної спілки художників скульптор Анатолій Котляр. Пам'ятник буде встановлено в селі Горяйстівка Охтирського району на Сумщині, де народився Олексій Прокопович, звідки пішов добровольцем на фінську війну. З близьких родичів тут живе його племінник Віталій Жигалін.

Пошуковці — ліцеїсти Полтавського обласного військового ліцею, очолюваного підполковником Володимиром Поляковим, установили листування з родиною Олексія Прокоповича Береста. Його дружина Людмила Федорівна, донька Ірина та онук Олексій мешкають у Ростові-на-Дону, син Олексій — у Владивостоці. У листах і телефонних розмовах родина Олексія Береста висловлює щиру вдячність Президентові України Віктору Ющенку, народному депутату України Володимиру Яворівському, ветеранам війни та громадськості за турботу зі встановлення справедливості та вшанування пам'яті героя Берліна. Вдячні вони і за намір України допомогти утримувати в належному стані могилу Олексія Береста, поховано в Ростові, за те, що в меморіальному комплексі «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років» у Києві буде створено експозицію, присвячену видатній даті — 60-річчю встановлення Прапора Перемоги над рейхстагом 30 квітня 1945 року.

Сподіваємося, нарешті подвиг українця Олексія Береста буде гідно вшановано.

Юрій КРАСНОЩОК, *учасник бойових дій, член Національної спілки письменників України;*
Микола МОТРЕНКО, *депутат Охтирської районної ради.*

Де ця вулиця, де цей будинок?..

Виявляється, у Дніпропетровську тільки в одному Ленінському районі — три Черкаські вулиці і п'ять провулків з такою само назвою. Є також три Комісарівські, три Червоноармійські, а у Червоногвардійському районі — стільки ж вулиць увічнили прізвище Давидова. Чимало проспектів, бульварів, площ, скверів, парків, узвозів, тупиків і провулків, вулиць (фахівці всі їх називають проїздами) дублюють назви, дані їм на честь революціонерів і політиків минулого сторіччя, професій, колись пам'ятних подій і дат.

І квартира на енному?

— Це — ще півбіди, — каже директор міського комунального підприємства «Земград» Людмила Проценко. — Досі є вулиці, що мають назву залізничних платформ, де вказано кілометри, прижилися провулки, назви яких нагадують про робочу нумерацію будівельниками своїх об'єктів. А, скажімо, замість повної адреси нерідко ще вказують у ній лише назву житлового масиву з номером конкретного будинку. Але мікрорайони давно виросли. Визначилася їх інфраструктура, склалися там свої центри, вулиці, бульвари, площі. Та офіційно мешканці продовжують писати: «Ж/м «Червоний Камінь», «Вітрило» або «Комунар», а далі — будинок №1, 2, 3 — 100 тощо. Така ситуація і на територіях колишніх військових містечок, які тепер приєднали до міста.

Плутанину вносить і поділ низки міських магістралей на умовні ділянки, кожна з яких автономно має свою офіційну назву. Наприклад, виїхали ви на Заводську набережну, що тягнеться вздовж Дніпра, і поступово опинилися, самі того не відаючи, уже на набережній імені Леніна, що плавно перейшла в набережну Перемоги. Або виїжджаєте на проспект Пушкіна, а за десять хвилин, не змінюючи напрямку руху, потрапляєте на вулицю Чкалова, а ще за десять — уже на вулицю Чернишевського. Де початок і де був кінець кожного з трьох різноіменних відрізків однієї магістралі, невтаємниченому не зрозуміти.

Проїзди-дублери

— Зазвичай від такого «адресного вінегрету» страждають таксисти, лікарі «швидкої», пожежники, міліція. І, ясна річ, гості міста і його мешканці, — каже Людмила Проценко. — Особливо багато проїздів-дублерів з'явилося, коли до Дніпропетровська офіційно приєднали приміські селища Таромське і Чаплі. Вони влилися в мегаполіс зі своїми назвами вулиць, бульварів і провулків, що вже були там... Але і з цим мирилися, аж поки в Україні не почався справжній бум приватизації і купівлі-продажу нерухомості, реєстрацій-перереєстрацій фірм і приватних підприємств. Отоді всі «раптом» і помітили, що не все гаразд з нашою «міською географією».

За наведення порядку на карті рідного міста взялися в «Земграді». Після того, як у вересні 1999 року було прийнято рішення міськвиконкому №1775 «Про заборону операцій з нерухомістю в місті у випадку відсутності її адресної реєстрації», в цьому підприємстві приступили до інвентаризації всіх назв, створення банку даних усіх проїздів.

У що обійдеться аншлаг

Фахівцями «Земграду» і головного архітектурно-планувального управління було розроблено і, після підтримки депутатів, прийнято в місті до виконання «Програму впорядкування найменувань проїздів Дніпропетровська на 2004—2008 роки». Її затверджено згідно із Законом «Про місцеве самоврядування в Україні». Програмою передбачено змінити назви 360 міських проїздів. Тільки на 2004 рік для реалізації програми з міського бюджету виділили 75 тисяч гривень, з яких 40 тисяч — «Земграду» і 35 тисяч — райвиконкомам. А загалом щорічно планують перейменовувати не менш ніж 70 проїздів, витрачаючи на цю мету з міськбюджету по 75 тисяч гривень.

Крім того, комунальне підприємство ініціювало перекласти для зручності і єдиного тлумачення всі назви міських проїздів українською мовою, встановити таблички (аншлаги) загальноприйнятого і затвердженого зразка і розмірів. Тепер щорічно з бюджету міста виділяють на це до 35 тисяч гривень. Уже складено реєстр із перекладами назв 2225 вулиць і провулків. А всього в цьому переліку «Земграду» є 2717 проїздів. Тут і ті, що треба перейменувати з різних причин, і нові, які ще не мають своїх офіційних назв, і ті, чиї назви схожі за звучанням. Наприклад, такі дніпропетровські вулиці, як Пісочна і Піщана, Повстання і Повстанська, Преси і Пресова, Рибінська, Рибалкова і Рибальська.

Нове ім'я і гаманець

І все-таки через проблеми з фінансуванням старі назви багатьох вулиць і площ залишаться колишніми. Відповідно до прийнятої програми усі нові таблички виготовлятиь за рахунок місцевого бюджету. А під час оформлення перереєстрації за послуги зі зміни адреси в базі даних обчислювального центру, за оформлення паспортної перепрописки платить сам городянин. І в сумі це становить 37,5 грн. От із цим і незгодна частина міських депутатів. Вони наполягають на тому, щоб міська скарбниця узяла на себе всю суму витрат за такі послуги.

Зараз це питання — в стадії рішення. Але, як переконують у «Земграді», довго баритися з ним не можна. Адже якщо в одних у паспортах з'являться нові адреси, а в їхніх сусідів залишаться старі, плутанини не уникнути. До речі, така адресна плутанина була і на минулих виборах, коли складали списки виборців. Довелося тоді спільно реагувати і виправляти помилку за помилкою. А попереду — чергові вибори до парламенту і місцевих органів влади.

Укладачі програми в органах місцевої влади наполягають на тому, щоб процес не гальмували штучно. Зараз тривають переговори з установами системи соціального забезпечення, спонсорами, які могли б узяти на себе оплату за послуги перереєстрації для незаможних громадян.

Сергій КОРОБКА.

Дніпропетровськ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ ІНВЕСТИЦІЇ

Є можливість пересісти із «Запорожця» на «Мерседес»?

Уряд Швеції в рамках програми DemoEast дав згоду інвестувати до 6 мільйонів крон у програму модернізації теплопостачання Одеси. Єдина його умова: Одеська міськрада має вкласти в реалізацію проекту не менш як половину зазначеної суми. Крім того, обов'язковою є участь у ній шведських виробників і використання сучасних технологій.

Із досьє «ГУ»: програма DemoEast, яка діє в країнах Балтії, Росії, Польщі та Україні, дає доступ до новітніх технологій в галузі енергетики й охорони довкілля. А фінансує її шведський уряд уже протягом шести років, відтоді як вирішив другий мільярд крон з бюджету країни витратити протягом п'яти років на економічний розвиток регіону Балтійського моря й України.

Пропозиції інвесторів привабливі: вони прокладають до 11 кілометрів нових транспортних магістралей, процеси подачі газу та його згоряння контролюватимуть комп'ютери, а регулювати подачу тепла зможе сам абонент. Важливо й те, що комп'ютерний аналіз трас і діагностику їх пошкоджень можна буде виконувати, не розкопуючи траншеї. Як зазначив керівник проекту пан Якоб Юханссон, «Одесі надається унікальна можливість пересісти із «Запорожця» на «Мерседес».

Підготовчі роботи до впровадження шведсько-українського інноваційного проекту розпочалися на найбільш «мерзнучому» в холодну пору року районі Одеси — житловому масиві Шкільний, що біля проспекту Маршала Жукова. Адже цей район ще кілька десятиліть тому з допомогою трикілометрового магістрального трубопроводу приєднали до котелень «Південна-1» та міського молокозаводу. В часи реформацій завод демонтували, котельня завмерла, через що дев'ять висотних будинків лишилися без тепла.

Сьогодні, кажуть, погоджувальні справи завершено: уряд Швеції після семи раундів з'ясовувань нарешті не проти інвестувати обіцяних 6 млн. крон. Дав згоду і Держкомжитлогосп України виділити в поточному році для цього 11 млн. грн. Залишається тільки міській раді внести 3 млн. грн. на укладені контракти, бо тільки після цього уряд Швеції оплатить 50% вартості обладнання, що його має виготовити й доставити в Одесу цього року. Однак депутати не поспішають приймати таке рішення, побоюючись, щоб їх не «кинули». Якщо проект, котрий на чверть уже виконано, найближчим часом не оживе, то чи зможуть теплоенергетики бодай одного мікрорайону зі своїми проблемами пересісти із «Запорожця» на «Мерседес»?

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ТРАНСПОРТ

"Дивлюся правді у вічі..."

Транспортна галузь стала об'єктом особливої громадської уваги і це помітно з читацької пошти. І загадкова смерть колишнього міністра Георгія Кірпи, і подальші кроки нових керівників, які ревізують нині плюси і мінуси галузі, і підвищення тарифів на перевезення — все це безпосередньо зачіпає інтереси широких кіл: і підприємців, і пересічних громадян. Серед пошти привернув увагу лист ветерана 80-річного Василя Набоченка, який із висоти прожитих літ розважливо оцінює згадані події.

"...Головну науку життя я пізнавав на війні. У 21 рік уже був командиром роти, не раз дивився смерті у вічі і це навчило мене так само дивитися правді у вічі: не лукавити ані з долею, ані з людьми, ані з самим собою. Думаю, що це — головна філософія життя для усіх — незалежно від рангу чи посади, великих чи малих статків, здобутків. Ось і зараз скажу відверто, як думаю: загибель колишнього міністра поставила багато запитань, але, як мені здається, небагато охочих шукати відповіді на них...

А мені особисто не соромно за те, що я пов'язав своє життя із залізницею. Ще на війні зробив свій вибір, бо бачив, як чітко, швидко і відповідально діяли залізничники у різних складних ситуаціях. Ось зараз двоє моїх онуків закінчують одинадцятий клас і також роблять "залізничний" вибір. І хоча нині чи не головне наше з дружиною заняття — це сад і город, ми пов'язані із залізницею душею. Знаю про все, що робиться у колективі, читаю газети "Голос України" і "Львівський залізничник". Зовсім недавно залізниця була мало не у "фронтових" умовах. Усім відомо, що під час помаранчевої революції на Майдані в Києві було дуже багато представників західних областей. Знаю, що для перевезення їх до Києва були задіяні усі ресурси. Замість 18-вагонних поїздів до столиці вирушали 22-вагонні. Залізничники подбали про безпеку людей, особливо молоді, у поїздах і на вокзалах. А це було дуже непросто, — знаю з власного досвіду. Робота колективу Львівської залізниці під час революційних подій свідчить не лише про фаховість, а й про переконання.

Під час виборчої кампанії усіх — і працюючих, і пенсіонерів — обурили фальсифікації. І знову-таки усі — спочатку у стихійних дискусіях, потім організовано — зробили свій вибір. 15 листопада на зборах трудових колективів Львівської залізниці було прийнято звернення, в якому залізничники засудили неправомірне і передчасне рішення ЦВК. (Це звернення було опубліковане у газеті "Голос України". — **Ред.**) Тоді ж львівські залізничники звернулися і до міністра Георгія Кірпи із закликом підтримати саме таку позицію.

Рішучість і швидкість — це наш стиль. Мені подобається те, що нова команда зуміла "взяти" важкий рубіж, який відкриває перспективи. Маю на увазі тарифну політику. Бо не можна тримати державну стратегічну галузь у заручниках приватних структур, які підняли ціни на метал, устаткування. Не підвищити тарифи на перевезення — означало б поставити галузь на коліна.

У колективах, що налічують тисячі людей, всяке трапляється, але ще раз можу повторити: мені не соромно за залізничників. Я вірю, що усі випробування вони пройдуть з честю і без втрат..."

Ми приєднуємося до цього оптимістичного побажання. Діалог газети з читачами, серед яких багато залізничників, завжди був відвертим і правдивим. Пишіть, звертайтеся. Чекаємо листів.

Центр України — на Черкащині

Такого висновку дійшла наукова група Головного управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів спільно з вченими НАНУ.

Координати географічного центру нашої країни — 49 градусів 01 хвилина 39 секунд північної широти і 31 градус 28 хвилин 58 секунд східної довготи. Ця "пуповина" — на північній околиці села Мар'янівка поблизу райцентру Шпола на Черкащині. Дослідники стверджують, що попереднє визначення центру України — у містечку Добровеличківка Кіровоградської області — зроблене за геометричними розрахунками, які не враховували комплексу інших наукових параметрів і тому не можуть вважатися остаточними.

Лідія ТИТАРЕНКО.

На знімку: пам'ятний знак на автошляху Черкаси—Умань. З часом його змінить архітектурний комплекс "Центр України" біля села Мар'янівка.

Фото автора.

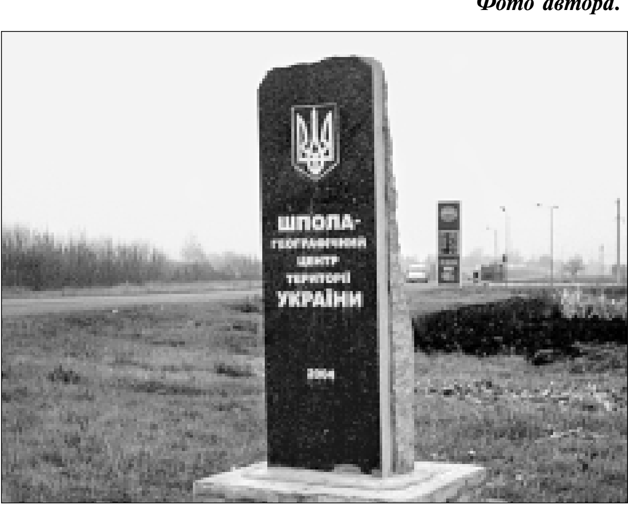

Зайнятість, зарплата,

Профспілкам немає чого ділити.

Хіба що вимоги до роботодавців, законодавців та урядовців

■ ПРОБЛЕМА

Наша газета вже повідомляла про обрання новим головою Федерації професійних спілок України Олександра ЮРКІНА.

Наш кореспондент звернувся до нього із запитаннями стосовно змін у діяльності цього профспілкового об'єднання.

— Олександре Валентиновичу, чому, на вашу думку, відбулася зміна керівництва Федерації профспілок?

— Передусім скажу, що це було колективне рішення спочатку членів президії, а потім і засідання ради Федерації профспілок.

Було визнано, що керівництво Федерації, а також президія ФПУ неоперативно й неадекватно зреагували на ситуацію, що складалася в суспільстві. Дії голови ФПУ Олександра Стояна порушували статут ФПУ, базовий принцип колегіальності, спільного пошуку рішень та компромісів. І це тоді, коли до широкого відкритого та відвертого діалогу, об'єктивної оцінки ситуації підштовхували численні заяви, невдоволення діями керівництва ФПУ, галузевих та регіональних профспілкових об'єднань.

До цього можна додати і те, що незадоволення стилем та методами керівництва Федерацією профспілок О. Стояном назрівали вже давно. Це вже спостерігалося й на IV з'їзді ФПУ.

Ситуація, яка склалася, стала лише детонатором, що призвів у рух критичну масу, нагромаджену в попередні роки.

На засіданні ради ФПУ Олександр Стоян звернувся з проханням звільнити його від обов'язків голови ФПУ, і члени ради задовольнили його заяву.

— У "Голосі України" 8 грудня минулого року було опубліковано матеріал "Чи не розпорошення під гаслами об'єднання?", в якому, зокрема, йшлося про те, що Конфедерація вільних профспілок закликала провести в третій декаді того-таки грудня об'єднуючий з'їзд усіх профспілок. Але цього не відбулося. Чи підтримуєте ви цю ідею, чи відстоюватимете єдність лише Федерації профспілок України, яку ви нині очолюєте?

— Справді, такі наміри були. Президія Федерації профспілок, загалом виступаючи за об'єднуючі та скоординовані дії всіх профспілок, не підтримала пропозицію про проведення об'єднуючого з'їзду профспілок. Федерація профспілок та інші профоб'єднання мають свій статут, визначені з'їздом програмні цілі, тому втручання в їхню внутрішню діяльність неприпустимі.

Профспілки, і це доведено міжнародною практикою, сильні за спільністю дій. І сильні саме в тих країнах, де є два—три профоб'єднання, і які діють спільно. Зовсім недавно створено Національну конфедерацію профспілок та профспілкових об'єднань України і Національний форум профспілок України. Проте конкретні пропозиції про об'єднання Федерації профспілок із якимись іншими профоб'єднаннями поки що не виникали і не обговорювалися.

Утім, Федерація вже давно не є монополістом у профспілковому русі України, хоча, звичайно, співпрацювала з іншими профоб'єднаннями, що не входили до її складу. Ми узгоджували спільні дії щодо Генеральної угоди, представництва в органах управління фондів соціального страхування тощо.

Але цього, вочевидь, недостатньо. Учасники засідання ради ФПУ прийняли рішення провести консультації з всеукраїнськими профспілками та профоб'єднаннями з утворення на солідарних засадах Центру профспілкових ініціатив, а також проведення загальнонаціональних профспілкових конгресів, завданням яких буде формування консолідованих завдань профспілок та інші.

Ухвалені рішення з координації дій у рамках профспілкового руху в Україні дають можливість створення чіткої системи взаємостосунків та координації дій.

— На презентації книжки колишнього голови профспілок України Віталія Сологуба багато хто з гіркотою говорив про втрачені позиції профспілок. Чи вважаєте ви за потрібне підвищувати роль профспілок, і якими шляхами?

"Копанки" — це знак протесту проти реструктуризації вугільної галузі

■ ДО УВАГИ УРЯДУ

(Початок на 1-й стор.).

Про те, що такі розробки є незаконними, оскільки підпадають під ст. 240 КК України "Порушення правил охорони надр", мова йде давно. Два, три роки тому на державному рівні начебто почалася робота з легалізації такого виду бізнесу. Але дивна річ: спроба законодавчого регулювання розробки надр, запровадження певного порядку ліцензування, геологічного й адміністративного контролю фактично спричинили не впорядкування, а навпаки — зростання кількості "копанок", котрі не мають ліцензій. І, що характерно, усе це відбувалося під боком у правоохоронців. Засоби масової інформації області постійно порушували проблему незаконного видобутку палива. Здавалося б, навіть школяр області сьогодні знає, що видобувають вугілля таким способом у більшості випадків без дотримання безпечних умов для роботи гірників, без наявності необхідної проектної документації, виконання певних технологічних вимог тощо. При цьому опрацювання ділянок вільного виходу вугілля на поверхню могло б бути рентабельною програмою, що передбачає обстеження надр, розробку проектів і визначення інвесторів, здатних вирішити проблему фінансування витрат з їх реалізації. А це, зрозуміло, створення додаткових робочих місць і надходження до бюджету області реальних доходів.

Точна кількість "копанок" й інших нелегальних розробок вугілля, що є в Луганській області, невідома, як невідомі бодай приблизні обсяги вугілля, що його видобувають незаконним способом. Натомість можна підрахувати збиток, якого завдали державі. Проблема має чотири головні аспекти: законодавчий, екологічний, економічний і політичний. У першому випадку мова йде про цілковите нехтування законами України про надра, охорону праці й ін. Друга проблема виникає в тому плані, що залишені виробки — серйозна загроза життю людей і завдають шкоду сільським угіддям. Практично всі кошти, отримані від реалізації видобутої вугільної маси, перебувають у тіні і тим само частково підривають економіку держави. Негативна оцінка місцевими жителями чинної влади, її недієздатності в розв'язанні цієї проблеми — це вже політичний аспект.

Представляючи в Луганську нового начальника управління МВС, міністр внутрішніх справ України Юрій Луценко серед першочергових завдань головного міліцейського керівника регіону назвав саме боротьбу з незаконним видобутком і торгівлею вугіллям. Міністр досить прозоро натякнув, що серед тих, хто "кришує" цей бізнес, помічено й правоохоронців. На прес-конференції для журналістів, що відбулася днями, начальник управління МВС у Луганській області Олександр Бобильов розповів про перші результати роботи з виявлення незаконної розробки надр у регіоні. За десять днів порушено сім кримінальних справ, вилучено більш як сорок одиниць різної техніки, у тому числі бульдозери, КрАЗи, екскаватори, компресори, понад сто тонн вугілля. Техніка, що працює на нелегальних кар'єрах, здебільшого належала місцевим бізнесменам. Деякі "копанки" оснащено значно гірше. Сьогодні стало відомо, що, наприклад, в Антрацитівському районі налічується майже 50 місць незаконного видобутку гірської маси. Розробку ведуть колишні гірники, що застосовують техніку кустарного виробництва — компресори та лебідку. Ліцензії на цей вид діяльності юридичні особи не мають, проте відомі три підприємства, що скуповують видобуте паливо. Втім, як стверджує Олександр Бобильов, у якості такого вугілля доводиться сумніватися.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Вугільну промисловість Луганської області сьогодні представляють три великі державні підприємства, до складу яких входять 43 шахти, майже половина з них добуває антрацит. Виробнича потужність вугільних підприємств і обсяги видобутку палива за останні десять років значно знизилися. За планом реструктуризації вугільної галузі закриття шахт триватиме, і це спричинить звільнення ще більш як 30 тисяч робітників, 60—65 відсотків з яких мають потребу в працевлаштуванні. Тому проблему "копанок" одним наскоком правоохоронців не розв'язати. Необхідні продумана державна програма працевлаштування колишніх гірників, система їхнього соціального захисту, чітка позиція Мінпаливенерго стосовно легальних виробників і продавців вугілля. Отже, уряд має сказати своє слово.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

соціальні гарантії

— Насправді багато соціальних завоювань, що були досягнуті не в такому далекому минулому і забезпечувалися профспілками, нині втрачено.

Кількість оздоровчих закладів скоротилася. Та й ціни зросли. У порівнянні з тими, що були, їх вартість на порядок вища. Переважній більшості трудівників сьогодні вони недоступні. З точки зору міжнародної практики, забезпечення путівками на лікування та відпочинок не є функцією профспілок, але немає значення, хто цим перейматиметься, ця соціальна послуга має бути доступна. Вочевидь, найкращий вихід — якби трудящий мав відповідний заробіток і відповідний ринок оздоровчих послуг. Тоді проблем не було б.

У цьому напрямі й працюватимемо. Безперечно, треба підвищувати роль та значення соціального страхування, управління фондами якого нині здійснюється на тристоронніх засадах.

Питання соціального страхування обговорювалося й на засіданні ради ФПУ, в керівництві ФПУ, буде предметом розмови з іншими профоб'єднаннями. Пропозиція така: щоб управління фондами соціального страхування здійснювалося за двостороннім принципом — представниками роботодавців і профспілок, тобто тими, хто здійснює фінансове наповнення фондів. Держава має виконувати лише спостережну функцію. Передбачено заходи стосовно кадрового зміцнення профспілок, посилення мотивації профспілкового членства, використання звітно-виборчої кампанії, що вже розпочалася, для згуртування членів профспілок, підвищення ролі усіх ланок, передусім первинної.

— Відомо, що сьогодні профспілки називають "кишеньковими". Які ваші міркування про можливий розвиток соціального партнерства? За яких умов профспілки змушені будуть ставати в опозицію до уряду, використовувати силові засоби впливу?

— Ми розуміємо, що "кишенькова" профспілка там, де профспілковий керівник залежний від керівника, тобто роботодавця. В цьому плані значна роль відводиться підготовці та перепідготовці кадрів, забезпеченню фінансової незалежності профспілкових керівників від роботодавців.

На засіданні ради ФПУ визначено також конкретні заходи в плані підвищення ролі соціального партнерства. На зустрічах з Президентом України Віктором Ющенком, керівництвом Кабінету Міністрів Федерація профспілок ініціюватиме обговорення питання підвищення ролі Національної ради соціального партнерства та ефективності соціального діалогу в Україні, забезпечення виконання Генеральної угоди на 2005 рік.

Щодо взаємодії профспілок з урядом, то зазначу, що вже розпочато опрацювання пріоритетів під час формування Генеральної угоди на 2006 рік. Вони мають враховувати основні положення Програми дій нового уряду. Генеральна угода не повинна бути перевобтяжена багатьма нормами, а лише основними показниками. Насамперед щодо зайнятості, заробітної плати, охорони праці. Якщо розбіжностей не виникає, це і є справжнє соціальне партнерство.

— Чи передбачаєте ви якісь конкретні зміни у формах і методах діяльності профспілок?

— Зміни, звичайно, будуть. Їх визначать у Концепції розвитку профспілкового руху, розробка якої вже розпочалася. Сподіваюся, що профспілки організації творчо підійдуть до її обговорення та визначення першочергових дій. Після цього Концепцію винесуть на затвердження вищих колективних профспілкових органів.

Бажано, щоб лідери всіх профспілок, що є в Україні, якомога швидше від конфронтації, що має місце, перейшли до планової систематичної роботи з формування єдиного профспілкового руху в Україні.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Перші передумови співробітництва вже накреслилися. На початку лютого в Києві по лінії Міжнародної організації праці (МОП) і Міжнародної конфедерації вільних профспілок (МКВП) відбувся семінар з обговорення проекту Трудового кодексу України. Цей семінар, на думку представників МКВП, які брали в ньому участь, засвідчив, що профспілкові об'єднання виявили конструктивний підхід до вироблення єдиної профспілкової позиції з обговорюваних питань.

Інтерв'ю взяв
Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Хрест на дірках

намагаються поставити влада і правоохоронні органи Донецької області. А шахтарі не хочуть розлучатися із великими, хоч і нелегальними грошима

Закон — під землю

На "дірку" Микола прийшов працювати шість років тому. Коли ми зустрілися вперше, мій співрозмовник одночасно відбував повинність і на легальній роботі — в одній із шахт у Сніжному, — і на нелегальній "копанці". Перша давала стаж і можливість вивезти щозміни відро вугілля нагора, друга — гроші. За кілька років гірник заробив пільгову пенсію, кинув рідну шахту і повністю переключився на "дірку". Його син уже не стояв поруч, просіваючи вугілля, а вчився на платному відділенні у вузі в обласному центрі. Гроші, які отримував глава сім'ї, вистачало, щоб, наприклад, стягнутися на операцію дружині чи одягнути-взути дітей. Микола отримував шалені, як за масштабами маленького міста, гроші, — спочатку 70, потім 100, потім 120 гривень на день. Старенька хата поруч із будинком, де ми розмовляємо, коштує 300 гривень. Купуй — не хочу.

От уже місяць, як Миколі не треба ходити на роботу. Хвиля відновлення законності на донецькій землі докотилася, даруйте за каламбур, під землю. Правоохоронні органи і місцева влада взялися за ліквідацію "дірок" — так у шахтарському краї називають нелегальні точки з видобутку вугілля, викопані просто у посадках і на городах. Досі в області налічувалося близько 300 таких "копанок". Тепер, як запевняє влада, не залишилося жодної.

Ще рік тому обласні чиновники розводили руками і стверджували, що недосконалість законів не дозволяє ліквідувати грабіжницьке використання надр, вивести людей із небезпечних умов праці та порушити кримінальні справи проти власників такого бізнесу. Той факт, що кожна "дірка" має свого власника і свій "дах", ні для кого не було секретом. Два роки тому я спілкувалася із робітниками на одній із "дірок" у Торезі. Міні-підприємство було оснащене будівельною технікою, електроенергією, та й розташоване не десь у посадці, а на перехресті доріг. "Збут" продукції теж було налагоджено чітко: у певні дні приїздив вантажний автомобіль, який і забирав видобуте вугілля.

Перші копанки були способом виживання беззарплатних шахтарів. За кілька років ці "точки" перетворилися на доходну, але нелегальну галузь. Про рівень рентабельності можна лише здогадуватися, якщо чорноробі отримували по 2—2,5 тисячі гривень на місяць. Звичайно, без відпусток, лікарняних і страхування на випадок виробничої травми.

Відповідатимуть організатори, а не трудяги

Лише за лютий цього року за фактами нелегального видобутку вугілля у "копанках" було порушено 19 кримінальних справ, зібрано матеріали стосовно ще десяти таких "артелей". Як повідомив центр громадських зв'язків УМВС України в Донецькій області, за три дні березня співробітники міліції вилучили понад 30 тонн вугілля, а також гірничо-шахтне обладнання на суму майже 50 тисяч гривень. Також встановлено факт видобутку вугілля у межах поля однієї із закритих шахт Сніжного комерційною структурою, яка не мала на це відповідного дозволу.

"Справи, порушені по кожній "копанці", буде в подальшому об'єднано, — сказав у коментарі для "Голосу України" начальник УМВС України в Донецькій області Михайло Клюєв. — І відповідатиме той, хто це допустив, а не організував працю людей законно. Така позиція і міністерства, і керівництва країни, і я її поділяю. А прості шахтарі — чим вони винні? Це благородний труд.

Реакція "дірочників", точніше, їхніх господарів, на силовий варіант розв'язання проблеми була бурхливою: нелегальні шахтарі вийшли на площу. "Ми хочемо і вміємо працювати! Не заважайте нам!" — такі гасла тримали учасники пікету у Сніжному. Акцію було приурочено до приїзду нового голови обласної держадміністрації Вадима Чупруна. За словами гірників, у "копанках" зайнято близько трьох тисяч робітників — усі вони в один момент залишилися без роботи. Якщо додати обслуговуючі підрозділи (вантажників, перевізників) і членів родин, виходить, що від закриття "дірок" потерпіли майже 15 тисяч осіб. Знайти роботу за фахом у місті, де із одинадцяти шахт залишилося дві, нереально, казали шахтарі.

Думку про дефіцит роботи у Сніжному спростував директор шахти "Ударник": підприємство готове одразу прийняти 400 підземних робітників, а після виділення 1,2 мільйона гривень для реконструкції лави — ще 120. Однак проблема не стільки у робочих місцях, скільки в заробітках: шахта може платити зараз 500 гривень на місяць. За умови збільшення видобутку зарплата може зрости, але все одно не наблизиться до рівня "діркової". Тому й не поспішають гірники із "копанок" на державне підприємство.

Вартість реєстрації — 70 тисяч гривень хабарів

Одним із варіантів розв'язання проблеми могло б стати узаконення "народної ініціативи": у регіоні діють майже чотири десятки невеликих приватних шахт. Фактично це ті само великі "копанки", але офіційно зареєстровані. Робітники тут отримують усі передбачені законом соціальні гарантії, існує контроль безпеки праці, шахти сплачують податки до бюджету. Звичайно, за обсягами видобутку, глибиною та іншими показниками із державними шахтами приватні змагатися не можуть. Однак для невеликих гірницьких міст, які повністю залежать від вугілля, такий варіант дуже і дуже прийнятний. Єдине "але" — реєстрація приватної шахти триває не один місяць і навіть рік. Наприклад, директор шахти "Юніон" у Сніжному Олег Цегельний зізнався в розмові з головою обласної держадміністрації, що на оформлення всіх дозволів витратив 100 тисяч гривень, із них лише 30 тисяч —офіційно.

— Проблемами "копанок" та їхніх "дахів" уже займаються відповідні органи, — заявив журналістам голова облдержадміністрації Вадим Чупрун. — Але питання: чим замінити, які робочі місця створити для цих людей? На шахті платять 500—600 гривень, а там він отримував дві — дві з половиною тисячі.

Про готовність прийняти підземних робітників "хоч завтра" заявили майже всі вугільні підприємства Тореза, Сніжного і Шахтарська. Однак за перші чотири дні ярмарку вакансій, терміново організованого у Сніжному, жоден "дірочник" на нову роботу не влаштувався. Вичікують? Тим часом днями в Торезі із погашеної виробки закритої шахти №7 гірничорятувальники витягли тіло загиблого чоловіка "із ознаками розкладу". Покинуті виробки, без провітрювання і надійного кріплення, ваблять місцевих безробітних мешканців дармовим вугіллям і металом. Кажуть, це вигідніше, ніж легальна робота. Про наслідки такі відчайдухи не замислюються.

"Ми з хлопцями вже завербувалися у бригаду до Москви, — поділився новинами Микола. — 700 доларів без харчів, зате із житлом. Та й з реєстрацією в Росії тепер легше. За два тижні вирушаємо. А восени, може, на шахту піду. Вугілля для опалення треба десь брати".

Ліна КУЦ.

■ **СПІВРОБІТНИЦТВО**

Одна екоголова добре, а тринадцять — краще!

Україна, Білорусь і Росія єдині у своїх екологічних проблемах. Такого висновку дійшли учасники семінару "Журналістика та екологія", організованого в Санкт-Петербурзі шведським Інститутом підвищення кваліфікації журналістів FOJO та російським агентством "Северо-Запад".

Дюжина українських, російських і білоруських журналістів, що висвітлюють екологічну проблематику, мали можливість поділитися досвідом і "навести мости" співробітництва. Автор цих рядків опинився в товаристві провідного редактора "Кінгісеппського радіо" (Кінгісепп, Росія) Олени Керимової та кореспондента газети "Информ-Прогулка" (Лунинець, Білорусь) Тетяни Чумак. Поспілкувавшись, ми були вкрай здивовані: екопроблеми наших країн практично однакові. Тетяна Чумак живе і працює в постраждалому від аварії на ЧАЕС районі, п'ять сіл якого свого часу було відселено. А зовсім недавно Лунинцю довелося пережити ще й спробу місцевого олігарха скупити навколишні ліси! Олена Керимова обурена масовою і безсистемною вирубкою лісів. А головний редактор журналу "Экохроника" із Санкт-Петербурга Вікторія Лепіхова розповіла, що їх місто "потерпає від ущільнення": в уже забудованих районах з'являються дедалі нові будинки. Хіба не нагадує це ситуацію в Києві, який активно "ущільнюється" (часто за рахунок зеленої зони) хмарочосами?

Окрема історія — зі свободою екожурналістського слова.

— Говоримо ми про це дуже мало, тому що про це говорити не можна! — скаржиться Олена Керимова.

— У нас приватна газета, але боїмося, щоб не закрили, — каже Тетяна Чумак.

А редактор білоруського журналу "Біловезька Пуща" Валерій Дранчук узагалі змушений відносити себе до "зеленої опозиції" і друкувати свої видання переважно за межами рідної країни.

На мою думку, український екологічний рух теж має свою специфіку. Пам'ятаю, як член однієї з вітчизняних організацій із природоохоронною "вивіскою" зізнався мені: "Ми й самі іноді не розуміємо, чого в нас більше — екології чи політики...".

Звичайно, йшлося і про участь громадських організацій у розв'язанні екологічних проблем. Шведська журналістка Бітте Люден, ведуча семінару, розповіла, яке емоційне піднесення спостерігалося у шведському суспільстві, коли всупереч усьому вдалося переконати місцевих виробників відмовитися від відбілювання паперу хлором! А Вікторія Лепіхова похвалилася, що мешканці екологічно чистої Костромської області захистили свою область від будівництва АЕС.

Усі учасники зійшлися на тому, що екожурналістика в жодному разі не повинна наганяти депресію. Навпаки, вона має сприяти розв'язанню проблем і бути цікавою. А наостанок ми навіть створили неофіційне товариство українсько-білорусько-російсько-шведської дружби і скріпили його модним тепер словом "Так!".

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

■ СПОРТ

Сіли в калюжу…

Баскетбол. Турнір «Фінал чотирьох» Євроліги ФІБА перенесено з Києва до Стамбула (Туреччини). Про це Федерації баскетболу України офіційним листом повідомила ФІБА-Європа. Така природна реакція на повідомлення керівництва БК «Київ» про відсутність можливостей провести ці престижні змагання. То що сталося?

Як відомо, у столиці України (ганьба та й годі!) — лише один Палац спорту. І його, як відомо, готують для проведення конкурсу «Євробачення-2005». Організатори пісенного шоу стали в позу і не побажали знайти спільної мови з баскетболістами. Хоча, за бажання, можна було дійти компромісу: і в баскетбол пограти, і пісень поспівати.

Тож конкретне запитання до київської влади, яка так щедро наділяє на столичних теренах гектарами землі «найбідніших» наших громадян, на яких вони зводять палаци: може, перш ніж нарізати оті наділи святої землі «бідуючим», спочатку зобов'язати їх скинутись і збудувати в Києві бодай один великий дім для спорту? Хоч таким робом залишать про себе пам'ять...

Рішучий Шевченко

Футбол. Ліга чемпіонів. 1/4 фіналу. Перші матчі. 6 квітня.

«Челсі» (Англія) — «Баварія» (Німеччина). 4:2. Лондон. Стадіон «Стемфорд Брідж». 40 253 глядачі. **Голи:** Коул, 4, Лемпард 60, 70, Дрогба, 82 — Швайнштайгер, 52, Баллак, 90 (п).

Фото АФП.

«Мілан» (Італія) — «Інтер» (Італія). 2:0. Мілан. Стадіон «Сан-Сіро». 80 000 глядачів. **Голи:** Стам, 45, Шевченко, 74.

Андрій Шевченко після зустрічі розповів, що перед поєдинком тренер Карло Анчелотті поцікавився, чи готовий він вийти на поле. «Я зовсім не вагався. Спочатку було трохи важко, бо не грав півтора місяця. Однак потім усе відбувалося якнайкраще. Вдалося забити. Але головне — ми перемогли і показали добру гру».

Буряк став директором

З учорашнього дня Леонід Буряк — спортивний директор київського «Динамо». Про це призначення повідомив президент клубу Ігор Суркіс. До речі, для одинадцятиразових чемпіонів України посада спортивного директора є нововведенням.

Своє рішення стосовно Буряка пан Суркіс прокоментував так:

— Леонід Йосипович — титулований футболіст. Усі його досягнення пов'язані з київським «Динамо». Це для нас особливо цінно. Він, переконані, сприятиме збереженню клубних традицій, відродженню справжнього динамівського духу. Сьогодні це особливо актуально.

Спортивний директор вестиме питання селекції та добору гравців. Отож Йожеф Сабо перейматиметься лише тренувальним процесом, підготовкою команди до ігор. Леонід Буряк буде присутній на всіх тренуваннях, зборах команди і, певна річ, на матчах усіх рівнів. Варто зважити на те, що Сабо й Буряк тривалий час разом працювали у збірній України і мають певну «зіграність»...

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Журналістів чекають у міліції

■ АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

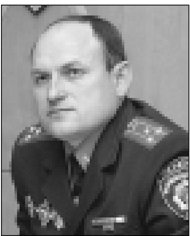

У визначенні професійних якостей міліціонерів братиме участь громадськість, пункти скуповування металобрухту позбавлять «даху», а журналістів вчитимуть влучно стріляти — про це розповів головний правоохоронець Херсонщини полковник Михайло ЯСЕЛЬСЬКИЙ.

— Михайле Івановичу, до призначення на посаду ви працювали заступником із кадрових питань, «пережили» «луганських», «донецьких» начальників УМВС. Що треба першочергово зробити?

— Передусім проведемо атестацію усіх співробітників. Запрошуємо громадськість, щоб почути її думку про роботу правоохоронців. Представникам засобів масової інформації запропонували висловити свої пропозиції щодо того, як вони бачать співпрацю. Адже четверта влада має значний вплив на громадську думку, і від журналістів великою мірою залежить оцінка міліції, рівень довіри до відомства. Зі свого боку обіцяємо оперативно надавати інформацію. (До слова, як стало відомо, УМВС відкликало позовну заяву проти однієї з місцевих газет, яку збиралося звинуватити у підриві ділової репутації. — **Авт.**)

— Кадрове питання, безперечно, є проблемою не лише нашої області. Де брати фахівців?

— Покладаю надії на молоді кадри. «Кузня» поруч — Херсонський юридичний інститут (колишня школа міліції), здатний забезпечити область фахівцями.

— Побутує думка, що всі пункти приймання металобрухту «під дахом» у міліції. Як ви це прокоментуєте?

— Щоб цього надалі не допускати, посилено контроль, більшість пунктів через відсутність ліцензії закрито. В результаті обсяги вивезення металобрухту за межі області істотно знизилися. Утім, суворо спитаємо і з тих, хто має ліцензію, адже якщо здавач приносить уже 84-ту каструлю, то й приймачеві слід замислитися.

— Кажуть, в одному з райвідділів слідчий фальсифікував матеріали розслідувань і закривав справи, отримуючи хабарі від підозрюваних та затриманих...

— Так, він списував злочини на мертвих душ. Триває службове розслідування...

— Голова облдержадміністрації запровадив щотижневі зустрічі з мешканцями у районах. На прийомі поруч з ним, зокрема, й начальник міліції. Як це позначається на роботі?

— Міліція почала працювати інтенсивніше, адже попередньо на нас впливали вибори...

— Журналістові інколи теж необхідно володіти прийомами самозахисту у випадках, пов'язаних з професійною діяльністю...

— Будь ласка, запрошую до спортзалу, тиру!

Розмову вела
Алла БРУСИЛОВА.

Пошук винних чи покарання невинних?

■ ВІДЛУННЯ ВИБОРІВ

Наслідки «помаранчевої» революції ніяк не дійдуть до низів. Якщо у великих містах колишні керівники з тріском злітають з високих посад, то на районному рівні ситуація змінюється не скрізь. Узяти, приміром, славне місто Конотоп. Свої посади тут зберегли керівники всіх силових структур — прокуратури, міліції, СБУ. Однак якщо раніше деякі силовики сприяли фальсифікаціям, то нині певна їх частина, на мій погляд, щосили намагається довести свою лояльність новій владі.

А почалося все з Віктора К., засудженого до трьох з половиною років за спробу незаконного вкидання 55 фальшивих бюлетенів під час голосування на дільниці №24 163-го виборчого міського округу в другому турі президентських виборів 21 листопада 2004 року.

Далі конотопські «вершителі доль» висунули обвинувачення заразом і решті членів комісії, прізвища яких значилися в горезвісних фальшивих бюлетенях. Серед обвинувачуваних — студентка, вчителька і робітниця міськмолзаводу.

Цікаво, чи хвилює міського прокурора і суддю те, що бюлетені з прізвищами обвинувачуваних могли бути або вкрадені зі столів під час кількаразових вимикань світла, або скуплені на виході з виборчої дільниці? Складається враження, що міські служителі закону за мету вважали не «розбір польотів», а показовий судовий процес над злісними порушниками законодавства.

Головною жертвою стала «особливо небезпечна» студентка Оксана П. **(на знімку).** 9 березня 2005 року 24-річну дівчину було затримано постановою слідчого Конотопської прокуратури і поміщено в слідчий ізолятор. Підстава для затримання викликає здивування: Оксана нібито не має постійного місця проживання. Але в її паспорті стоїть цілком помітний штамп про прописку, дівчина з 1998 року працює в Конотопі і навряд чи стала б членом виборчої комісії без наявності постійного місця проживання.

Однак ні прокурора, ні суддю не зупинили ці очевидні й, гадаю, відомі їм факти. Три дні Оксану тримали в ізоляторі, підриваючи й без того слабке здоров'я дівчини. А 12 березня відбулося судове засідання, під час якого суддя винесла рішення про продовження терміну утримання під вартою до 10 діб. Утім, пізно ввечері того самого дня, під тиском громадськості, влада була змушена звільнити Оксану з-під варти, змінивши запобіжний захід на підписку про невиїзд. Із камери Оксана одразу потрапила в лікарню: триденне ув'язнення у неопалюваному приміщенні СІЗО зробило свою справу.

А конотопська влада, вочевидь, увійшла у смак показового «полювання». 16 березня старший слідчий прокуратури порушив чергову кримінальну справу. Цього разу стосовно Сергія Ю., представника Партії промисловців і підприємців, що був головою комісії на тій-таки виборчій дільниці №24. Парадоксально, але саме на цій дільниці завдяки зусиллям Сергія було зроблено все, аби запобігти фальсифікації виборів, і кандидат у президенти Віктор Ющенко набрав на 30 відсотків більше голосів, ніж у середньому по місту.

Виходить, сьогодні за ґратами можуть опинитися представники колишньої опозиції — ті, хто від самого початку намагався боротися за чесні вибори?

До речі, ще зовсім недавно конотопське правосуддя, здається, і не думало шукати винних у фальсифікації виборів. З огляду на таку мінливість конотопської влади, було б логічніше, якби розслідуванням випадків фальсифікації виборів у Конотопі займалася не місцева прокуратура, а обласна.

Ольга РОМАНОВА.
Фото Олександра КОТА.

■ ОГОЛОШЕННЯ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ БАНК РОЗВИТКУ ТА ЗАОЩАДЖЕНЬ

Фінансова звітність за 2004 рік

ТОВ "Європейський банк розвитку та заощаджень"
Україна, 01135, м. Київ, вул. Чорновола, 12-А
тел.: (044) 206-36-00, 206-36-30
Ліцензія НБУ №72 від 05.08.2003 р.

Баланс (тис. грн.)

Найменування статті	Примітки	Звітний рік 2004	Попередній рік 2003
АКТИВИ			
Грошові кошти та залишки в Національному банку України		10 409	2 655
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	2		
Кошти в інших банках	3	22 806	21 671
Цінні папери в торговому портфелі банку	4		
Цінні папери в портфелі банку на продаж	5	27 359	27 972
Кредити та заборгованість клієнтів	6	111 120	54 288
Цінні папери в портфелі банку до погашення	7		
Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	8		101
Основні засоби та нематеріальні активи	9	25 603	25 500
Нараховані доходи до отримання	10	8 634	3 928
Інші активи	11	5 394	8 535
Усього активів		211 325	144 650
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
Кошти банків:		32 283	18 970
У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України		1 800	
Кошти клієнтів	12	134 575	89 470
Боргові цінні папери, емітовані банком	13		
Нараховані витрати до сплати	14	4 253	3 540
Інші зобов'язання	15	9 543	4 070
Усього зобов'язань		180 654	116 050
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
Статутний капітал	16	26 240	26 240
Резерви та інші фонди банку		2 360	1 340
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років			728
Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження		2 071	292
Усього власного капіталу		30 671	28 600
Усього пасивів		211 325	144 650

Звіт про фінансові результати станом на кінець дня 31 грудня 2004 року

Найменування статті	Примітки	Звітний рік 2004	Попередній рік 2003
Чистий процентний дохід		8 175	(74)
Процентний дохід	18	29 327	14 624
Процентні витрати	19	(21 152)	(14 698)
Чистий комісійний дохід		2 567	193
Комісійний дохід		3 763	377
Комісійні витрати		(1 196)	(184)
Торговельний дохід	20	808	9 732
Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів			
Дохід від участі в капіталі			
Дохід у вигляді дивідендів	21		
Інший дохід		3 557	1 294
Операційний дохід		15 107	11 145
Загальні адміністративні витрати	22	(4 627)	(3 796)
Витрати на персонал	23	(2 831)	(2 532)
Втрати від участі в капіталі		(101)	
Інші витрати		(3 673)	(4 325)
Прибуток від операцій		3 875	492
Чисті витрати на формування резервів	24	(1 775)	(176)
Прибуток до оподаткування		2 100	316
Витрати на податок на прибуток	25	(29)	(24)
Прибуток після оподаткування		2 071	292
Непередбачені доходи/витрати	26		
Чистий прибуток/збиток банку		2 071	292
Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	27		
Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	27		

Звіт про рух грошових коштів станом на 31 грудня 2004 року (тис. грн.)

Найменування статті	Примітки	Звітний рік 2004	Попередній рік 2003
I. ОПЕРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ			
Процентні доходи, що отримані		24 493	11 518
Процентні витрати, що сплачені		(20 438)	(12 543)
Комісійні доходи, що отримані		3 763	377
Комісійні витрати, що сплачені		(1 196)	(184)
Інші доходи, що отримані		3 526	1 303
Інші витрати, що сплачені		(7 351)	(6 458)
Реалізовані результати від торговельних операцій		803	9 717
Виплати працівникам банку		(2 831)	(2 527)
Податок на прибуток, що сплачений		(32)	(24)
Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку		737	1 179
Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам		(1 134)	(5 337)
Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам		(56 832)	(39 627)
Зменшення (збільшення) інших активів		(3 141)	5 743
Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України		1 800	
Збільшення (зменшення) коштів інших банків		11 513	1 951
Збільшення (зменшення) коштів на поточних і депозитних рахунках		45 096	51 145
Збільшення (зменшення) інших зобов'язань		982	53
Реалізація (придбання) цінних паперів у торговому портфелі, у портфелі банку на продаж		(21 647)	(1 682)
Чисте збільшення (зменшення) активів і зобов'язань від операційної діяльності		(23 363)	12 246
Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності		(22 626)	13 425
II. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ			
Погашення (придбання) цінних паперів у портфелі банку до погашення		26 133	(15 797)
Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів		(103)	(1 396)
Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності		26 030	(17 193)
III. ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ			
Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань		4 500	4 000
Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності		4 500	4 000
Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів		7 904	232
Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		2 929	2 711
Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року		10 828	2 929
IV. ВПЛИВ ЗМіН КУРСіВ ВАЛЮТ	33	5	14

Звіт про власний капітал станом на кінець дня 31 грудня 2004 року (тис. грн.)

Найменування статті	Примітки	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал, резервні та інші фонди, усього	Попередній рік
Залишок на 1 січня звітного року		26 240	1 340		1 020	28 600	28 308
Скоригований залишок на початок року		26 240	1 340		1 020	28 600	28 308
Коригування Зміна облікової політики	1.2						
Виправлення помилок	1.2						
Чистий прибуток звітного року					2 071	2 071	292
Розподіл прибутку до загальних резервів банку			60		(60)		
Розподіл прибутку до резервних фондів			960		(960)		
Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року		26 240	2 360		2 071	30 671	28 600

Голова Правління — Поліщук В. П.
Головний бухгалтер — Галицька Г. В.

Господарським судом м. Києва, 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В за позовом Державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва порушено справи про банкрутство:

1. ТОВ «Кіатек», код 32490789, м. Київ-01133, вул. Кіквідзе, 13, р/р № 26008301152/980 в ф-ї АКБ «Меркурій», МФО 300755, справа № 24/82;

Винесено постанови про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо наступних підприємств:

1. ПП «Технокомплект», код 32109231, м. Київ-01103, вул. Остапа Вишні, 7, р/р № 26008119800015/980 в ВАТ «Кредитпромбанк» м. Київ, МФО 300863, справа № 24/21;
2. ТОВ «Яффа», код 21694596, м. Київ, б-р Лесі Українки, 34, р/р № 2600400690/980/840 в АБ «Синтез», МФО 322711, справа № 24/22;
3. ТОВ «Байт», код 30402706, м. Київ-01023, вул. Мечникова, 8, кв. 22, р/р № 26001303177701/980 в АБ «Тас-комерцбанк», МФО 300164, справа № 46/111;
4. ТОВ «Комп'ютер Трейд», код 31306599, м. Київ-01042, вул. Патріса Лумумби, 21, р/р № 260045432/980 в АППБ «Аваль», м. Київ, МФО 300335, справа № 46/137;
5. ТОВ «Сагал», код 23736991, м. Київ-01014, вул. Бастіонна, 15, р/р № 26009418/980 в АКБ «Легбанк», МФО 300056, справа № 46/119;
6. ТОВ «Родос Торг», код 31169939, м. Київ-01103, б-р Дружби народів, 10, р/р № 26001129201/980 в АКБ «Інтеграл» м. Київ, МФО 320735, справа № 24/81;
7. ЗАТ «Ітера-Ніва», код 24103302, м. Київ-01133, б-р Лесі Українки, 34, р/р № 26007084101/980 в ВАТ банк «Олімпійська Україна», МФО 322324, справа № 46/815;
8. ТОВ «Каскад», код 31028246, м. Київ-01010, вул. Кропивницького, 1, р/р № 26002285464001/980 в Київському ГРУ Приватбанку, МФО 321842, справа № 46/678;
9. ТОВ «Едельвейс», код 30676001, м. Київ-01015, вул. Цитадельна, 4/7, кв. 74, р/р № 260024246/980 в АППБ «Аваль», м. Київ, МФО 300335, справа № 43/704.

Арбітражний керуючий Чечельницький О. Й. ліцензія АА № 250036 від 19.11.2001 р., тел. 458-76-72 призначений ліквідатором по справах № 24/21, № 24/22.

Арбітражний керуючий Міхно І. В. ліцензія АА № 668303 від 10.10.03, тел. 243-32-58 призначений ліквідатором по справах № 46/111, № 46/137, № 46/815, № 46/678.

Арбітражний керуючий Гунько А. Г. ліцензія АА № 520124 від 05.06.2003 р. призначений по справах № 24/82, № 24/81, тел. 219-12-53, 455-99-07.

Арбітражний керуючий Крикун В. Б. ліцензія АА № 669678 від 26.08.03 р., тел. 234-47-55 призначений по справі № 43/704.

Арбітражний керуючий Кирик В. К. ліцензія АА № 419218 від 09.10.02, по справі № 46/119.

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-кт Шевченка 18/1) від 09.03.2005 р. по справі № 12/13-05 СТОВ «Явір» (Лебединський р-н, с. Ворожба, код 03776994) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру; Постановою господарського суду Сумської області від 14.02.2005 р. по справі № 12/1-05 Приватне сільськогосподарське підприємство агрофірма '«Президент» (Охтирський р-н, с. Олешня, код 30134821) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру; Постановою господарського суду Сумської області від 14.01.2004 р. по справі № 12/106-04 ТОВ АФ «Покрова» визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по зазначеним підприємствам призначено Підгорного Володимира Миколайовича (ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серії АА № 719779 від 18 січня 2004 року), адреса: 40022, м. Суми, вул. Псільська, 4, к. 9.

До відома громадськості!
ТОВ «Солком»

(вул. Ватутіна, буд. 10, м. Бердичів, Житомирської області, Україна, 13300, т/факс 8 04143 26772) подало до Національної комісії регулювання електроенергетики України заяву про видачу ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення діяльності на території України.

Господарським судом Дніпропетровської області, який знаходиться за адресою: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, прийнято постанову від 17.03.2005 р. по справі № Б24/42/04 про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури у відношенні до закритого акціонерного товариства «Кривбасліфт», юридична адреса: 50007, м. Кривий Ріг, вул. Книжна, 1. Код ЄДРПОУ 05412144, розрахунковий рахунок № 26006301143225 в філії «Центрально-міське відділення Промінвестбанку у м. Кривий Ріг», МФО 305493.

Ліквідатором ЗАТ «Кривбасліфт» призначено Смородько Павла Володимировича, ліцензія серія АБ № 116114. Адреса: 50069, м. Кривий Ріг, вул. Волгоградська, 9, тел. (0564) 71-66-24.

Постановою господарського суду Харківської області від 23.03.2005 р. справа № Б-39/18-05 визнано банкрутом сільськогосподарське фермерське господарство «Зоря» Приходька Віктора Івановича (Харківська обл., Близнюківський р-н, с. Широке, вул. Радянська, 24, код ЄДРПОУ 21229991) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Черкасова Станіслава Андрійовича (ліцензія серії АА № 485201 від 19.02.2003).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту публікації цього оголошення за адресою: 64662, Харківська обл., Лозівський р-н, с. Світловщина, буд. 4.

Постановою господарського суду Донецької області від 09.03.2005 р. (справа № 27/95Б) Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Біла криниця» ЗКПО 30809515 визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Реалізується майно банкрута.

Ліквідатором призначена Бичкова Тетяна Олександрівна, ліцензія № 668269 (84500, Донецька область, м. Артемівськ, вул. Сибірцева, 17/320, тел. (062) 340-16-48).

Постановою господарського суду Сумської області від 24.03.2005 року по справі № 6/125-04 ТОВ АФ «Перекопівка» с. Перекопівка, Роменського р-ну визнано банкрутом.

Відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сидоренко Г. А., ліцензія АА № 719786 від 12.02.2004 року.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє про зміни в Переліку банків — учасників (тимчасових учасників) Фонду

29 березня 2005 р. до Реєстру Фонду за № 180 включено **Закрите акціонерне товариство „Внешторгбанк (Украина)"** (м. Київ) в статусі учасника Фонду (№ свідоцтва учасника Фонду — 171).

30 березня 2005 р. відновлено статус учасника Фонду **Акціонерному комерційному банку "Альянс"** (м. Київ), № за Реєстром Фонду — 025, № свідоцтва учасника Фонду — 023.

30 березня 2005 р. відновлено статус **учасника** Фонду **Товариству з обмеженою відповідальністю Комерційному банку "ФЕБ"** (м.Одеса), № за Реєстром Фонду — 055, № свідоцтва учасника Фонду — 052.

30 березня 2005 р. відновлено статус **учасника** Фонду **Акціонерному комерційному банку "Новий"** (м.Дніпропетровськ), № за Реєстром Фонду — 127, № свідоцтва учасника Фонду — 117.

30 березня 2005 р. виключений із Реєстру Фонду (№ 117) тимчасовий учасник Фонду **Акціонерний комерційний банк "Прем'єрбанк"** (м. Дніпропетровськ).

31 березня 2005 р. виключений із Реєстру Фонду (№ 150) тимчасовий учасник Фонду **Акціонерний банк "Аллонж"** (м. Київ).

КУЛЬТУРА

П'ЯТНИЦЯ, 8 КВІТНЯ 2005 ▪ № 64 (3564)

У столичному Будинку кіно пройшов міжнародний фестиваль "Український контекст"

У Києві показано прем'єру опери Бріттена "Поворот гвинта", українсько-британський проект за участю відомих оперних співаків, режисери Стівен Медкаф і Василь Вовкун (на фото)

▪ ФІЛАРМОНІЧНІ ЕТЮДИ

Сучасник — більше, ніж друг

У Колонному залі філармонії відбувся третій із п'яти концертів циклу "Роберт Шуман і його сучасники"

Вважають, що твори "епохи Шумана" нині виконуються нечасто. А кого ж у нас і виконують, якщо не західноєвропейських романтиків? Інша річ, що частіше музику цих композиторів (Шопена, Ліста, Шуберта, Мендельсона) можна почути у виконанні солюючих піаністів, а обидва серйозні київські симфонічні оркестри (Національний академічний Володимира Сіренка і оркестр філармонії Миколи Дядюри) в останні кілька років справді "обминули" романтиків, кожний зі свого боку, продиригувавши циклами симфоній "перед-романтика" Бетховена і "пост-романтика" Густава Малера.

Зрештою, форма нинішнього абонементу цілком передбачувана: 4 симфонії Шумана (на п'ятий концерт залишились менші із шуманівських симфонічних композицій), по одній на концерт, поєднані з творами сучасників видатного німця — Мендельсона, Вебера, Брамса, Ліста і Вагнера.

В манері, якою Микола Дядюра диригує романтичний цикл, вгадується вже пройдений "бетховенський етап". Та й сама музика дає всі для того підстави. У "романтичного класика" Йоганнеса Брамса виконані оркестром "Трагічна" і "Академічна" увертюри (остання — з темою студентського гімну "Гаудеамус" наприкінці) радше між собою подібні, аніж контрастні. Можливо, тому, що й створювалися вони одночасно. На їх тлі виділялися "Варіації на тему Гайдна" Брамса, і не характером виконання, а лише мажорною тональністю. Щодо другого відділення концерту, то тут невідомо, чи то сусідство з Брамсом негативно вплинуло на Третю симфонію Шумана, чи диригент лінькú відповідними темпами гри тримати слухача в потрібному тонусі, чи то диригент перестарався у відтворенні духу рівномірно-анемічного пульсу життя 1851 року, чи у нього був свій особливий задум щодо архітектури симфонічного циклу. Та результат — без варіантів: три середні частини, серед яких принаймні дві — мажорні і швидкі, звучали в неприродно уповільненому темпі.

...1 квітня Четверта (вона ж остання) симфонія Шумана йтиме на пару з симфонічними "Прелюдами" Ліста. Хоча, на відміну від Шумана і Брамса, Шуман і Ліст друзями не були, їх сусідство в концертному залі може мати набагато кращий результат.

Симфонія про пісню

Національний симфонічний оркестр під диригуванням Володимира Сіренка зважився виконати "Пісні про землю" Густава Малера

У першому відділенні оркестр Володимира Сіренка і кларнетист Віктор Тімець грали тричастинний Концерт Моцарта. Неважко помітити, що в природі цього оркестру і його диригента музичний колорит і барви переважають графіку. Тому класицизм чи навіть бароко їм вдаються далеко на завжди. Цей раз — не виняток, проте є свої нюанси. Моцарт вийшов не стрункий і відточений, а галантний і мінливий в кожній секунді, побачений крізь реверанси і поклони. Увага до деталей, що цілком природно, не дозволила оркестру вийти за межі помірно-сильної динаміки, тому симфонічний оркестр звучав як камерний. М'якість і "подрібненість" фактури (Сіренко не лише смакував фразу, а й не боявся значних пауз між ними) протистояла рішучій грі соліста, який у фіналі твору час від часу не втрачав надії пришвидшити темп гри.

"Пісні про землю" зал аплодував стоячи. Солісти Марія Ліпінська і Дмитро Попов, яким довелося по черзі співати німецькою мовою китайську поезію на музику Малера, були кращі за будь-які компліменти. Володимир Сіренко якось особливо міцно тримав в руках цілу симфонічну глибу, відсікаючи від неї строфу за строфою, європейський експресіонізм, китайський етнографізм, поезію дитячої музики і оперетковиx мелодій (до банальної легкої музики Малер у своїх симфоніях мав особливий сантимент), філософські оркестрові унісони з солюванням духових, переливи арфи, аж поки не лишиться геть нічого. Музика, котра прийняла в себе всі "земні пісні" і написала їхніми словами музику вічності, сама за себе говорить, для чого її було створено...

А тепер — про банальне. На сайті філармонії на 19 березня обіцяли музику Моцарта, Дебюссі і соліста-кларнетиста Віктора Тімця. На окремій афіші перелік прізвищ вже інший: Моцарт і Малер, а до Віктора Тімця додалися тенор Дмитро Попов і меццо-сопрано Марія Ліпінська. Навіть знаючи про зміни, можна було припустити, що в програмі — чи то арії з опер Моцарта, чи щось із вокальних циклів Малера, проте — аж ніяк не "Пісня про землю". Маючи елементарну повагу до слухача, таку інформацію не можна не вносити в афіші.

Юлія БЕНТЯ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Посварилися через "Оголену жінку"

Кіровоградський обласний художній музей та міський меморіальний художній музей Олександра Осьмьоркіна вже давненько перебувають у стані війни. Емоції виплеснулися назовні й спричинили справжній вибух у донедавна спокійному культурному житті Кіровограда. Видима причина конфлікту здається дуже простою: музей Осьмьоркіна орендував у художнього музею полотно Олександра Осьмьоркіна "Оголена жінка із собачкою" (1925 р.), а потім відмовився віддавати картину. Та насправді, мабуть, не все так просто, якщо до справи залучено прокуратуру й СБУ, а незабаром, можливо, справу розглядатиме суд.

Про аспекти: юридичні й моральні

Директор обласного художнього музею Тетяна Ткаченко пояснює:

— У тім, що "Оголена" належить саме художньому музею, немає жодних сумнівів. Картину куплено Державною експертною комісією у дочки художника Тетяни. Є наказ Мінкультури СРСР №436 від 14. 11. 89 р. про передачу зазначеної картини на зберігання до Кіровоградського обласного краєзнавчого музею. На той час обласна картинна галерея була його філією. Тож правомірність передачі картини у створений на базі картинної галереї в 1993 році обласний художній музей є цілком логічною.

Опонент Тетяни Ткаченко, директор міського меморіального художнього музею Олександра Осьмьоркіна Віта Чернова, думає інакше. Вона запевняє, що питання про купівлю "Оголеної" порушувалося саме для подальшої експозиції в очолюваному нею закладі, коли і картинна галерея, і музей Осьмьоркіна ще були філіями краєзнавчого музею. Злий жарт, на її думку, зіграв час. Одразу після купівлі картину передали на реставрацію, і прибула вона з Москви до Кіровограда, коли музей Осьмьоркіна вже став самостійною структурною одиницею, і не обласного, а міського підпорядкування. Оскільки замовником був обласний краєзнавчий музей, то до його фондів вона й потрапила.

Віта Чернова повідомила нашому кореспонденту, що чудово розуміє слабкість своєї юридичної позиції:

— На нашому боці лише емоції. Але ми дбаємо про ім'я художника і виконуємо волю його дочки, яка бажала, щоб усі картини Осьмьоркіна, що є в Кіровограді, зберігалися в одному місці. Ось лист Тетяни Осьмьоркіної: "Я была очень удивлена, увидев у Вас картину "Даму с собачкой". Она в Вашем музее? Ну и прекрасно!"

Цікаво, що Тетяна Ткаченко також апелює до листа Тетяни Осьмьоркіної. Листа адресовано колишньому працівнику картинної галереї В. Боську, який мав прямий стосунок до купівлі картини. "Я думаю, что если Вы заинтересованы создать музей, то Вы приложите все силы, чтобы он был на высоком уровне. Думаю также, что государство заинтересовано в приобретении таких вещей, как "Обнаженная"..."

Звісно, за версією Тетяни Ткаченко, у листі йдеться саме про створення обласного художнього музею. Щоправда, в адресанта не збереглося конверта, щоб за датою можна було б встановити справжню волю покійної. (Нагадаємо, офіційно музей Осьмьоркіна створено у 1985 році, а обласний художній музей — у 1993-му).

Копія чи оригінал?

Тривалий час, до офіційного відкриття нового приміщення художнього музею, усі картини Осьмьоркіна, які числилися у його фондах, перебували на правах оренди в меморіальному музеї художника. Улітку минулого року, коли орендна плата зросла до неможливих розмірів (700 гривень на рік за дванадцять картин), музей Осьмьоркіна повернув до ОХМ 11 картин, продовживши термін лише на "Оголену". Наприкінці минулого року до музею надійшов лист Тетяни Ткаченко про припинення оренди й на цю картину.

— Усього я надіслала три листи, — каже директор художнього музею. — Не знаходячи розуміння, я звернулася до прокуратури, звідки відповіли, що питання не входить до їхньої компетенції і має вирішуватися в судовому порядку. Зрештою, таки було досягнуто домовленості про конкретну дату повернення картини. Ми замовили автомобіль, але картину нам так і не віддали...

Своє прагнення припинити оренду Тетяна Ткаченко пояснює тим, що в музеї організовується постійна виставка робіт художників-земляків і без "Оголеної" Осьмьоркіна вона буде неповна.

Віта Чернова небажання розлучатися з експонатом пояснює тим, що, на її думку, картини Осьмьоркіна в музеї не виставлятимуться, а припадатимуть пилом. А ще вона боїться, що картина може просто зникнути. Як аргумент, наводить наказ Міносвіти № 681 від 29 жовтня 2003 року "Про проведення повного звірення наявності пам'яток державної частини Музейного фонду України у музеях області з фондовою обліковою документацією". Цим документом, вважає Віта Чернова, вкрай спрощено порядок зняття з обліку експонатів. Для цього достатньо підписів трьох членів комісії про те, що експонат "не підлягає відновленню" або просто загублений...

— У нашому музеї звірку експонатів завершено торік, в обласному художньому музеї вона триватиме до грудня нинішнього...

А небажання віддавати "Оголену" породило чутки, ніби оригінал картини давно вкрадено, а в музеї Осьмьоркіна — лише копія. Віта Чернова вважає це абсурдом і каже, що дасть згоду на будь-яку кваліфіковану експертизу...

До компромісу поки що далеко

Колекція робіт Осьмьоркіна у Кіровограді досить пристойна, понад сорок картин. 12 із них, в тім числі й "Оголена", числяться в фондах обласного художнього музею, інші — у меморіальному музеї художника. З точки зору пересічного громадянина, логічно, щоб усі вони зберігалися в одному місці. І це було б можливо, якби не одне "але": підпорядкованість музеїв. Один належить області, інший — місту.

Чи є вихід із ситуації?

Тетяна Ткаченко вважає, що є. На її думку, доцільно було б перепрофілювати музей Осьмьоркіна у філію чи відділ художнього. Мовляв, переговори про це вже ведуться, а місту, щоб воно не почувалося ображеним, нібито запропонують рівноцінний обмін — узяти на баланс меморіальний музей Марка Кропивницького.

Це не влаштовує Віту Чернову. Сказати, що вона категорично проти, значить нічого не сказати.

— Перепрофілювати музей — все одно, що його знищити, — каже вона. — Створити "відділ" із самостійного музею, значить наплювати в душу всьому його колективу, який стільки зусиль доклав до його створення й поповнення. До того ж у нас нема жодної гарантії, що після перепрофілювання музею він взагалі відкриється. Адже не секрет, що є чимало претендентів на наше приміщення. І отака реорганізація, ймовірно, призведе до того, що незабаром на місці музею буде розважальний заклад...

Єдиний вихід із ситуації Віта Чернова вбачає у продовженні терміну оренди "Оголеної" доти, доки вищі інстанції не вирішать питання про її належність. Лист із відповідним проханням, за підписом заступника міського голови Кіровограда Вадима Волканова, нібито вже надіслали до управління культури облдержадміністрації.

А Тетяна Ткаченко, аби повернути картину, за яку несе повну відповідальність, має намір звернутися з позовом до суду. Отже, продовження цієї сумної історії не за горами.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

На знімку: репродукція картини Олександра Осьмьоркіна "Оголена жінка із собачкою".

Правобережні гетьмани — авантюристи?

■ НОВІ КНИГИ

Після смерті Богдана Хмельницького настала Руїна, поділ Лівобережжя та Правобережжя між сусідніми державами. Українці обох боків Дніпра пролили багато крові, ставши заручниками й реалізаторами інтересів Польщі, Московії, Оттоманської імперії. В історіографії, присвяченій цій темі, переважає опис збройних виступів, заколотів, зміщень козацьких лідерів, зміна їхніх політичних устремлінь. При цьому часом важко збагнути логіку та мету учасників подій.

Нова книжка Тараса Чухліба "Гетьмани Правобережної України в історії Центрально-Східної Європи (1663—1713)" (К., Видавничий дім "Києво-Могилянська академія", 2004. 288 с.) фактично є першою працею, яка систематизує діяльність правобережних українських ватажків, аргументовано розповідає про їхні політичні орієнтири, плани. Монографія заповнює маловідомі сторінки історії України добротними нарисами про тих, хто шукав кращої долі своїй Батьківщині. А що це саме так, доводить життєвий шлях більшості змальованих автором володарів булави, зокрема П. Тетері, П. Дорошенка, П. Суховієнка, М. Ханенка, Є. Гоголя, Ю. Хмельницького, С. Куницького, А. Могили, Г. Івановича, С. Самуся, П. Орлика.

У їхніх біографіях є чимало спільного: практично кожен сподівався за допомогою вигідного протекторату (Польщі, Криму чи Туреччини)

над українським Правобережжям відродити державницько-козацькі інституції. Доба породила ватажків-"хитрунів", які вели активну дипломатію, змінювали протекторів. На перший погляд, це були авантюристи, які переслідували лише власний зиск, прагнули вивищитися за будь-яку ціну в своєму середовищі. Звичайно, таке теж було. Але, як переконує робота Т. Чухліба, переважала все-таки енергія розбудови елементів самостійництва козацтва Правобережної України.

Ця книга дає важливі орієнтири для розуміння повстання 1708 року проти Москви. З часів Тетері лівобережний гетьманат поповнився десятками тисяч правобережців, які пройшли горнило боротьби за волю України, не один рік шукали кращої політичної комбінації для здобуття вигіднішого статусу Батьківщині. Невдача на Правобережжі не приглушила їхніх прагнень домогтися свого на більш-менш стабільному Лівобережжі. Кістяк оборони Батурина у жовтні—листопаді 1708 р. складався в основному з правобережців. Отже, гетьманати Правобережжя дали відповідний гарт старшинській еліті, козакам. Їхній досвід політичної боротьби за українські "вольності" став на Лівобережжі важливим чинником протистояння агресивному російському абсолютизму.

Добре також, що Т. Чухліб подає діяльність правобережних гетьманів у контексті загальноєвропейської історії. Цікавий сюжет автора про володаря Молдавії Ю. Дуку, який з ласки султана у 1681—1683 рр. "гетьманував" на Правобережжі України. Дослідник вперше ввів у науковий обіг маловідомі архівні матеріали. Усе це робить книгу досить актуальною та значимою.

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: обкладинка книжки.

Директор з великої літери

■ ПАМ'ЯТЬ

Минув рік, як передчасно перестало битися серце заслуженого працівника культури України, генерального директора Національної парламентської бібліотеки України Анатолія Петровича Корнієнка. Цього року він відзначав би своє 70-річчя.

Він народився в селі Соколівка Васильківського району Київської області в родині хліборобів. Мав тяжке повоєнне дитинство, але добре вчився. Змалку закоханий у слово, дотемна засиджувався за книгами. Потім закінчив Харківський державний інститут культури, бібліотечний факультет. І працював: у системі бібліотек, в апараті Мінкультури УРСР, очолював Республіканську бібліотеку для юнацтва. А з 1983 року і до останнього дня свого життя — на посаді генерального директора Національної парламентської бібліотеки України.

Він був справжнім Директором — невід'ємною частиною бібліотечного колективу, толерантним, мудрим і добрим порадником, керівником, здатним приймати конструктивні управлінські рішення. Анатолія Петровича вирізняли порядність, доброта,

творча щедрість. Саме на цьому грунтувався його авторитет. А. Корнієнка добре знали в бібліотечно-інформаційному світі ближнього зарубіжжя та Європи. Він брав участь у більш як 30 міжнародних конференціях. Коло його наукових інтересів: бібліотечна інформатика; бібліотека в житті суспільства; Україна у світі та ін. Він заснував і очолив журнал "Бібліотечна планета", де вів "Колонку головного редактора". Анатолій Петрович був одним із засновників Української бібліотечної асоціації, її віце-президентом. На цій посаді сприяв правовому і соціальному захисту своїх колег, підготовці і формуванню професіоналів XXI століття.

Останніми роками працювалося нелегко. Він мав складні стосунки з Міністерством культури. І міністерство поспішило нагадати, що термін дії контракту закінчується 2002 року. Чи знали у міністерстві, що після звільнення Корнієнка з посади генерального директора в нього стався інфаркт? До речі, думкою працівників бібліотеки про свого директора ніхто не цікавився. Він просив дати змогу допрацювати три роки — до свого ювілею. Дозволили продовжити контракт лише на рік. І знову нагадали (вчасно!) — рік закінчується. Але той рік, обумовлений контрактом, так і не закінчився — Анатолій Петрович Корнієнко раптово помер. Його ще не раз згадають добрим словом, і не лише цього, ювілейного року.

Микола МОСКАЛЕНКО, ветеран праці, заслужений працівник культури України.

Чи знешкодять "міну" під палацом Потоцьких?

■ КОНФЛІКТ

Прикарпатська фінансова корпорація готова передати громаді області пам'ятку архітектури й історії — колишній палац Потоцьких, власником якого вона стала внаслідок договору міни з Міністерством оборони. Про це на прес-конференції голови ОДА Романа Ткача повідомив керівник ПФК Олег Бахматюк.

Івано-Франківськ. Центральна (в'їзна) брама маєтку Потоцьких.

Нагадаємо, що торік у вересні компанія в обмін на 75 квартир для військових придбала в Міноборони сім об'єктів, у тім числі і комплекс споруд колишнього палацу Потоцьких, розміщених на гектарній площі в центрі міста, де до цього був госпіталь. Усе продане оцінили в 5,5 млн. грн., з яких на колишній палац припадало менше півтора мільйона.

Звістка про цю оборудку зворохобила громадськість. Адже попередня обласна влада обіцяла, що палац Потоцьких не потрапить у приватні руки і буде використаний як туристично-музейний комплекс. Народний депутат України, а нині новий голова обласної держадміністрації Роман Ткач попросив Генпрокурора України перевірити законність цього обміну. В справу втрутилися і депутати облради.

Олег Бахматюк заспокоював народ тим, що хоче відкрити в палаці Потоцьких музей творів мистецтва, як влада і обіцяла раніше, а в інших спорудах розмістити ресторан, невеликий готель, кінотеатр. Він запропонував громадськості підписати меморандум спільних дій для здійснення цього проекту.

Пропозицію підтримало кілька митців, але загалом у місті до неї ставлення насторожене. Державні музейні колекції у приватному приміщенні — це видалось багатьом ненадійним і підозрілим: чи не збираються отак приспати пильність громади або заробляти у власну кишеню гроші, експлуатуючи національні надбання?

Суперечки не вщухають. Тим часом керівник ПФК у своїх поступках пішов далі. На останній прес-конференції він заявив, що готовий передати палац Потоцьких громаді області з подальшим створенням інвестиційного спільного підприємства з його використання. Справи щодо законності цієї приватизації нині колотяться в судах, і їх розгляд може затягнутися на три-чотири роки, пояснив він. Тим часом палац потребує ремонту, а компанія не хоче, щоб потім її звинуватили в доведенні шедевру "до ручки".

На сьогодні фінансова корпорація витратила на його ремонт близько 800 тисяч гривень. Мерія навряд чи впорається з цим комплексом, вважає Олег Бахматюк, адже на реконструкцію треба, за його словами, щонайменше 5 мільйонів. Тож він пропонує залучити до цього приватний капітал і вже вів перемовини з банками про кредитування проекту.

"Що поганого я пропоную?" — питав керівник ПФК в журналістів, які і ці його пропозиції сприйняли без ентузіазму, підозрюючи, що таким зговірливим бізнесмена зробили судові розгляди. Але власник ПФК заявив, що з семи справ про цю приватизацію, які є в судах, компанія вже виграла в першій судовій інстанції три, може, виграє й інші. Адже йдеться лише про цивільні позови, а для порушення кримінальних справ, за його словами, "не знайдено жодних підстав". Тож свою поступливість керівник пояснив "затягуванням вирішення справи в силу специфіки нашого судочинства", що й примусило його шукати конструктивне рішення, прийнятне для всіх — держави, громади і приватника. Не останню роль у цьому, каже він, зіграли і власні патріотичні почуття та турбота про добре ім'я компанії, яка робить немало корисного для міста. У своєму листі до голови ОДА Романа Ткача він виклав свої пропозиції щодо інвестування не лише палацу Потоцьких, а й інших об'єктів, які придбав у Міноборони.

Загалом, підтвердив Р. Ткач, судячи з того листа, ПФК готова вкласти 70—80 млн. грн. у згадані проекти, що відкриє багато нових робочих місць. Оскільки перед керівниками областей нині жорстко стоїть питання боротьби з безробіттям, ця пропозиція видається чиновникам досить цікавою. Разом з тим голова ОДА ні на чому не наполягає. Він лиш пропонує винести на громадське обговорення пропозиції ПФК. "Це не означає, — заспокоїв він журналістів, — що вивчення законності договору міни припиняється. Ми просто відчиняємо двері для обговорення пропозицій компанії".

Пропозиції й справді привабливі. Настільки, що в них важко повірити. Власне, у цьому, здається, й буде основна проблема зі сприйняттям їх громадою. Адже там, де йдеться про великі гроші, важко вірити у благодійність і патріотизм. Тим більше, що про підкладену свого часу "міну" громада дізналася останньою.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

■ КУ-КУ!

Троянці причалили!

Нарешті відбулася довгоочікувана прем'єра "Енеїди" в Запорізькому академічному обласному українському музднраматеатрі ім. В. Магара. Це, до речі, перша прем'єрна вистава після надання театрові статусу академічного.

Але чому "Енеїду" так довго чекав запорізький глядач? Прем'єру було заплановано ще на початок грудня. Широкомасштабну рекламну акцію провели на телебаченні, у пресі. Та вистава не дійшла до глядача в обумовлені терміни. А що ж стало на заваді? Довгі президентські вибори! І в керівництві театру, і в обласному управлінні культури думали: "наші" чи "ваші" будуть біля керма?

Та ще, немов навмисне, колір вітрила, під яким гасав по морях Еней з троянцями — помаранчевий. А як відомо, за сюжетом корабель троянців, разом з вітрилами, згорає вщент! А ситуація в Україні була, як на тому кораблі: що залишиться, а що згорить — невідомо.

Та коли гармати змовкли, заговорили музи. Прем'єра таки відбулася. Вона поставлена в формі яскравої театральної феєрії, тут переплітаються всі театральні жанри, приправлені щирим українським гумором, сучасними мелодіями гурту "ВВ", Руслани, народними піснями і танцями. Постановку здійснив молодий режисер, недавній випускник Київського національного університету культури та мистецтв Андрій Романов. Він відчув і зумів донести до глядача незвичний імпульсивний темп бурлеску, своєрідну манеру акторської гри. Своєрідності вистави надають влучні сучасні мотиви у сценографії, костюмах (за ескізами молодої художниці Катерини Слонової), чудові танцювальні номери балетної групи, завзяття молодих акторів, запальний темперамент виконавця ролі Енея (артист Максим Ігнатьєв). Від вистави взагалі віє молодістю, для багатьох вона стала першою серйозною роботою на професійній сцені. Зіграти персонажів Котляревського на початку творчого шляху — добрий старт для молодих талантів. Тим більше що поруч працюють авторитетні й досвідчені майстри — народні артисти України І. Смолій, О. Гапон, Л. Матвішина, та провідні актори А. Сиротинко, С. Ромашко.

Костянтин ДЕРНОВИЙ.

Запоріжжя.

5+2

П'ЯТНИЦЯ, 8 КВІТНЯ 2005 ■ № 64 (3564)

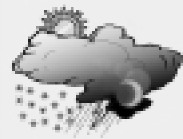

9 квітня в Україні — малохмарна погода, без опадів. Вітер у західній половині південно-західний, на решті території південно-східний, 7—12 м/с, у західних областях місцями пориви 15—20 м/с, в Карпатах — 25—30 м/с. Температура вночі 3—8 градусів тепла, вдень 15—20 тепла, на узбережжі морів та в горах місцями +10—15

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ
11—17 квітня 2005 року

Настав час діяти! Від вас будуть потрібні рішучість і наполегливість. На вас очікують приємні несподіванки і... романтичний настрій.

ОВЕН. Якщо вистачить сміливості й рішучості зрушити з мертвої точки безуспішну досі справу, ви втілите в життя свою мрію (принаймні реально наблизитеся до цього). Ваша влада і вплив зростуть, якщо виявлятимете великодушність і риси лідера. Це сприятливий період для набуття нових знань і навичок роботи з технікою. Коло ваших знайомств розшириться, що сприятиме обміну ідеями та інформацією. Спілкуйтеся й подорожуйте!

ТЕЛЕЦЬ. Несподівано визнають ваші колишні заслуги. Отримаєте винагороду, або у вас з'явиться ще одне джерело заробітку. Робіть усе можливе, аби звільнитися від психологічних бар'єрів, що заважають вам. Побудьте цього тижня, хоча б трохи, віч-на-віч із собою. Спробуйте усвідомити приховані проблеми: що вам заважає рухатися вперед, чим необхідно пожертвувати і що треба зробити в перспективі?

БЛИЗНЯТА. Втілюйте в життя нові проекти! Особливо справи, пов'язані з колективом однодумців або друзів. Ви багато чого доб'єтеся, якщо працюватимете разом. Виявлена зараз ініціатива в розширенні справ, пов'язаних із вищою освітою, видавничим, рекламним і спільним з іноземними партнерами бізнесом, принесе серйозну вигоду. В далекій подорожі можете несподівано зустріти своє кохання.

РАК. Якщо прагнете успіху на роботі, перегляньте свої службові обов'язки. Старі ідеї з удосконалення праці своєї та співробітників можуть бути успішно втілені. Особливу увагу цього тижня приділіть своєму фінансовому становищу. Ви зможете також вирішити питання зі спадщиною. Якщо клопоталися про отримання позики, то ваше прохання, ймовірно, буде задоволене. Наполягайте на отриманні переваг, пов'язаних із виплатою податків або страховок.

ЛЕВ. Нині вельми сприятливий час для рекламної кампанії, участі у виставках і організації презентацій. На вас чекає визнання. Ваша популярність зросте. Якщо несподівано закохаєтеся, то це почуття може неабияк вплинути на вашу подальшу долю. Можливо, через кохання ви навіть зважитеся переїхати до іншого міста чи країни.

ДІВА. Приділіть більше уваги своїй зовнішності, одягу й побуту. Якщо ви матимете можливість скористатися чужими грошима, зробіть це. Витратьте їх на благоустрій свого будинку або на придбання нерухомості. Виявляйте старанність на роботі, і ви помітите істотний прогрес і в повсякденних справах, і в професійній галузі. Крім того, це може посприяти вам з часом в тому, щоб посісти вищу посаду, знайти незалежне становище.

ТЕРЕЗИ. Протягом тижня будь-які поїздки, знайомства й несподівані звістки можуть відіграти вирішальну роль у вашому житті. Якщо ви самотні, є шанс зустріти свою половину. Ця людина буде сильно відрізнятися від вас, і доведеться докласти зусиль, щоб пристосуватися до її способу життя. Чекайте також на несподіваний подарунок.

СКОРПІОН. Ваші досягнення на службі кардинально вплинуть на фінансове становище. Можете вдало вирішити майнові справи: отримати позику для забудови, ремонту або оренди приміщення, зробити вдалі придбання для домівки. Доведеться збільшити темп роботи, якщо хочете зберегти контакти, що зав'язалися, замовлення і родинні гроші. Приділіть особливу увагу спілкуванню з рідними, особливо з батьками.

СТРІЛЕЦЬ. Ваша інтелектуальна діяльність, здібність до сприйняття нового матеріалу цього тижня активізуються. Період сприятливий для контактів і подорожей. У громадських місцях ви можете познайомитися з багатьма цікавими людьми, зав'язати нові знайомства. Ваші діти або кохані спричинять на вас сильне враження. Можете багато зробити для своєї дитини, реалізувати її мрію.

КОЗЕРІГ. Проблеми заробітку і витрат будуть у цей період дуже актуальні. Період сприятливий для накопичення й міцного матеріального підмурка. Розміри заробітку цілковито залежать від вашої активності, ініціативності, натиску, творчого підходу та успіху. Вдома — активна діяльність і благоустрій. Можна почати ремонт або зробити перестановку.

ВОДОЛІЙ. Тиждень сприятливий для самореклами й реклами результатів вашої праці, бізнесу. Період сприяє особистій активності, підвищенню вашого престижу. Важливо мати якнайпривабливіший та оригінальніший вигляд, оскільки ваша зовнішність може істотно вплинути на долю справи. Організуйте презентацію, виставку або прийом. Вас підтримають впливові друзі й покровителі.

РИБИ. Період сприятливий для усвідомлення свого соціального становища, ступеня впливу на тих, хто вас оточує. Ви визначитеся з намірами й цілями. Період важливий для духовного зростання. Якщо зможете усамітнитися, то відчуєте внутрішню гармонію, у вас з'явиться чудові ідеї. Займіться добродійністю. Можливий таємний любовний зв'язок, особливо в жінок.

Крізь терни до зірок

Успіхи 9-річної співачки Марієтти радують не тільки батьків та друзів. Нещодавно дівчинка повернулася до рідного Києва з черговою перемогою. У Москві відбувався міжнародний конкурс юних талантів «Відкрита Європа», куди з'їхалося 1500 учасників з 70 країн світу. Марієтта стала володаркою диплома I ступеня.

Незважаючи на юний вік, досвіду у маленької виконавиці вдосталь: окрім перемог на міжнародних та всеукраїнських конкурсах «Дивоцвіт», «Зоряний дощ», «Чорноморські ігри», «Пісенний вернісаж», вона отримала ще й першу премію на телевізійному фестивалі «Зірки на сцену». Це лютневе змагання було не з простих: учасники мали пройти відбірний тур, потім особисте прослуховування, далі найкращі з них потрапили у фінал. Тож перемога у своїй категорії — це справжній трамплін для 9-річної дівчинки.

Марієтта дуже серйозно готується до важкої професії естрадної співачки. Для підтримки здоров'я крутить обруч, записує свої інтерв'ю на радіо, а вокалом займається в одного з найвідоміших у Києві викладачів: лікаря-фоніатра Леоніда Триноса.

Дарія ГОРСЬКА.

Оззі Осборн спілкується з... колінами

Беручи участь в одному з американських телешоу, Оззі Осборн зізнався, що він знайшов незвичайний спосіб боротьби із самотністю. Співак розмовляє з витатуйованими на його колінах усміхненими особами. Оззі розповів, що тільки-но в нього з'явилися два татуювання на колінних чашечках у вигляді усміхнених фізіономій, усі його страхи з приводу самотності минули. Тепер, коли рокерові нема з ким поговорити, він звертається до власних колін, уявляючи, що їхні тату-обличчя — живі і теж підтримують бесіду. Рок-музикант зізнався, що недавно схоже татуювання зробив його син Джек, і тепер це наче стало сімейною традицією Осборнів.

Машков живе на яхті і мріє про «Собаче серце»

Російський актор Володимир Машков, котрий знімається зараз у двох голівудських проектах, придбав житло в Лос-Анджелесі. Щоправда, покупка Машкова — не квартира і не особняк, а... шикарна яхта. Актор живе на яхті вже кілька місяців.

До речі, багато місцевих жителів віддають перевагу суднам, а не квартирам: і повітря свіже, і плата за стоянку дешевша, ніж оренда традиційного житла. За чутками, будинок на воді Машкова коштує близько мільйона доларів. Проте актор не збирається затримуватися в Америці після закінчення зйомок. Він має намір поставити в Москві п'єсу за повістю Михайла Булгакова «Собаче серце». Машков хоче запросити на роль професора Преображенського Сергія Юрського, а Шарикова — Костянтина Райкіна. Шикарну яхту доведеться залишити на приколі в Лос-Анджелесі.

Джим Моррісон зробив багатою власницю особняка

У будинку на Нортон Авеню в Лос-Анджелесі, в якому фронтмен групи «The Doors» Джим Моррісон жив зі своєю подругою Памелою до того, як у 1971 році виїхав до Парижа, можна провести годину, ніч і навіть цілий тиждень. А можна просто сходити на екскурсію. На готель музейного типу особняк перетворила його нинішня власниця Чері Вудс, яка спочатку не мала жодного уявлення про те, хто такий Моррісон, і не підозрювала про успіх, що випав на її долю. За даними журналу «The Rolling Stone», бліц-тур колишніми володіннями Джима оцінено Вудс у $9.95, ночівлю — в $200, а тижневе проживання — в тисячу доларів.

Про кіно — як мистецтво та бізнес

■ ДЕСЯТА МУЗА

Авторська програма «Про Кіно» змінює формат. Розмови ведучих з відомими діячами українського та зарубіжного кіно тепер відбуватимуться в інтер'єрах кінотеатрів та на знімальних майданчиках. «Про Кіно» позиціонується як програма про кінобізнес, а тому включає оповіді про його складові: фестивалі, прокат, продюсерів тощо. Для того, щоб встигнути опрацювати більше матеріалу, на допомогу ведучій Валерії Мірошниченко прийде Анатолій Єрема. Для Анатолія природно з'явитися в кадрі, адже протягом довгого часу разом з Валерією він готував випуски, присвячені міжнародним кінофестивалям — Канському, Венеціанському, Берлінському.

Найближчим часом планується зробити спец-проект, присвячений Міжнародному кінофестивалю документальних фільмів «Контакт», який пройде в Києві з 25 квітня до 1 травня, адже для сучасного кінопроцесу особливим об'єктом цікавості став жанр документалістики.

Олег БАЙДА.

Людина у дзеркалі

У Львівському театрі імені Курбаса нарешті сталася подія — це нова вистава «Наркіс» за Григорієм Сковородою. Постановка, звичайно, В. Кучинського, актори — А. Водічев, О. Кравчук, М. Береза, О. Стефан, Т. Горгішелі.

Те, що відбувається перед глядачем, скоріше не вистава, а молитва чи пошук її. Наболіла людству теза: треба вірити в Бога. Чому? Бо треба! Добре, вірю. Але не розумію. Говорю солодкі слова, та не потрібні вони мені...

Де знайти людині віру? Театр імені Курбаса пропонує шукати разом з ним. Володимир Кучинський, кинувши уламки канонічних зображень на гладь дзеркала, знаходить потаємну «другу людину». В неї вдивляються актори — у своєму власному віддзеркаленні. Яка людина справжня: та, матеріальна, що стане попелом і зникне, чи інша — помітна лише в погляді Божої матері? Можливо, мелодійні ритуальні співи серед безлічі дзеркал, плескіт води, промінь ліхтаря в темряві, роздуми Сковороди, пропущені через душу актора, і зможуть вплинути на особисте рішення цієї споконвічної проблеми для кожного із глядачів. Ця вистава захоплює своїм теплом і вже не відпускає. Здається, старенька будівля театру — це храм, і ми є частиною його. І віриться, що ота «друга», справжня людина, таки існує.

Тетяна БАТИЦЬКА.

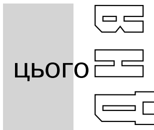

8 КВІТНЯ

■ 1904 р. Утворення Антанти — блоку держав у складі Великобританії, Франції та Росії. ■ 1921 р. В Ялті відкрито будинок-музей А. Чехова. ■ 1935 р. В СРСР встановлено карну відповідальність дітей починаючи з 12-річного віку. ■ 1938 р. Народився Кофі Аннан, генеральний секретар ООН. ■ 1944 р. Розпочалася операція радянських військ з визволення Криму. ■ 1946 р. Розпуск Ліги націй. ■ 1984 р. Помер Петро Капіца, фізик, Нобелівський лауреат. ■ 1992 р. В Англії закрився журнал «Панч», який виходив більш як 150 років.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(Р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а. Зам. 112

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2. Зам. 181

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 1310

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos